

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பா நெஞ்சறிவுறுத்தல்

இராம. பாண்டிரங்கன்

5, பி. மாக்ச வீத்தா

திண்டுக்கல் முதன்மைச் சாலை.

1977-1978

அருளியவர்

இராமலிங்க அடிகள்

உரையாசிரியர்

வள்ளற் பெருமானின் மாணாக்கர்

வேங்கட சுப்பூர்ப்பிள்ளை

வெளியீடு

வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்

கோட்டைக்கரை, வடலூர் 607 303

தேவதம் - உயர் மன உய்வுக்குக் கண் திறக்க
பிதன் - உய்வுக்குக் கண்
தர்ப்ப - உய்வுக்குக் கண்

இராம. பாண்டிரங்கன்

5, பி1, மாக்கி வித்தா,

திண்டுக்கல் முதன்மைச் சாலை,

உ மதுரை-625 018.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருட்பா நெஞ்சறிவுறுத்தல்

அருளியவர்

இராமலிங்க அடிகள்

உரையாசிரியர்

வள்ளற் பெருமாவின் மரணாக்கர்

வேங்கட கம்புப்பிள்ளை

வெளியீடு

வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்

கோட்டைக்கரை, வடனூர் 607 303

கவனத்திற்குரியது

வள்ளலார் திருஅவதார நாள்
05-10-2007

ஆன்மாவின் முதல் மனைவி ஆணவம். இரண்டாவது மனைவி மாயை. மூன்றாவது மனைவி காமியம். முதல் மனைவிக்கு ஒரே பிள்ளை. பெயர் அஞ்ஞானம். இரண்டாவது மனைவிக்கு நான்கு பிள்ளைகள். பெயரோ மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். மூன்றாவது மனைவிக்கு மூன்று பிள்ளைகள். பெயர் சத்துவன் - இராஜசன் - தாமசன். இந்தக்கூட்டத்தில் மிகவும் மோசமானவன் மனம். அவனுக்கு அறிவு சொல்லுவதாய் அமைந்ததே நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

மன்ற ஆசிரியர் குழுவின்

உரையாசிரியர் பற்றிய குறிப்பு

பெயர் : வேங்கட சுப்பிரமணியன்
ஊர் : சென்னைக்கு மேற்கில் அரன் வாயல்
காலம் : 1874 க்குப் பக்கம்
குலம் : கருணீகர்
கல்வி : மகாவித்வான், சித்தாந்த ரத்நாகரம்
சிறப்பு : வள்ளலின் மாணாக்கரில் ஒருவர்
நூல் : வள்ளலார் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
உரை : திருவருட்பா - முதல் திருமுறை -
5 நூல்கள்
வெளியீடு : சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்
சூளை, சென்னை.
நாள் : 24.05.1936. தாது வருடம், வைகாசி - 11.

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

காப்பு

குறள் வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

சீர்சான்ற முக்கட் சிவகளிற்றைச் சேர்ந்திடிலாம்
போர்சான்ற இன்பம் பெரிது.

ஆறு முகத்தான் அருளடையின் ஆம்எல்லாப்
பேறு மிகத்தான் பெரிது.

(சுரை) கவிவெண்பா 703+703 : 7406வ
திருச்சிற்றம்பலம்

நெஞ்சே ஒரு சொல் கேட்டிகு

பொன்னார் மலைபோல் பொலிவுற் றசையாமல்
எந்நாளும் வாழியநீ என்னெஞ்சே - பின்னான

இப்பிறப்பி னோடிங் கெழுபிறப்பும் அன்றியெனை
எப்பிறப்பும் விட்டகலா என்னெஞ்சே - செப்பமுடன்

(காப்பு) சிறப்புப் பொருந்திய முக்கண்களையுடைய
சிவகளிற் ஆகிய கணபதியை அடைக்கலம் புகுந்தால்
பெரும்புகழான பெயருடன் சிறந்த பேரின்பம் சித்திக்கும்.

ஆறுமுகப் பெருமானின் திருவருளை அடையப்
பெற்றால் எல்லாம் இன்பங்களும் மிகப் பெரிதாக வரும்.

1. என்னெஞ்சமே! மகாமேருவாகிய பொன்மலை
போலப் பிரகாசித்து நீ எக்காலத்துஞ் சலியாமல்
வாழக்கடவாய்.

2. இவ்வுலகின்கண் பல சனனங்களெட்டுத்
திளைத்தபின்னர் யான் எடுத்த இம்மனிதப்பிறவியிலும்,
இதனோடு சேர்த்தெண்ணப்படும் எழுவகைப்பிறவியிலும்,
இவையன்றி என்பத்து நான்கிலக்கம் பேதமாகவிரிந்த
எல்லாப் பிறவியிலும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருக்கின்ற
என்னெஞ்சமே.

செவ்வொருசார் நின்று சிறியேன் கிளக்கின்ற
இவ்வொருசொல் கேட்டிடுக என்னெஞ்சே

பரம நிருத்தன் எவ்வெவ்
பரம நிருத்தன்

உலகும் பரவும் ஒருமுதலாய் எங்கும்
இலகும் சிவமாய் இறையாய் - விலகும்

உருவாய் உருவில் உருவாய் உருவுள்
அருவாய் அருவில் அருவாய் - உருஅருவாய்

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நிற்சலமாய் நின்மலமாய்ச்
சத்தியமாய்ச் சத்துவமாய்த் தத்துவமாய் - முத்தியருள்

ஒன்றாய்ப் பலவாய் உயிராய் உயிர்க்குயிராய்
நன்றாய் நவமாய் நடுநிலையாய் - நின்றோங்கும்

3. நீ பிற விடயங்களிற் சாராமல் ஒருபக்கத்தில் நின்று
சிறியேன் சொல்லுகின்ற இந்த ஒரு சொல்லைக் கேட்பாயாக.

4. எல்லா உலகத்தவரும் வழிபடுகின்ற ஒப்பற்ற
முதற்பொருளாகியும், எவ்விடத்தும் வியாபிக்குஞ்
சிவமாகியும், பதிப்பொருளாகியும்,

5. உருவாகியும், அவ்வுருவினுள் உருவமுடையதாகியும்,
உருவினுள் அருவமாகியும், அவ்வருவினுள் அருவமுடைய
தாகியும்,

6. என்றும் உள்ளதாகியும், குணரகிதமாகியும், அசை
வற்றதாகியும், மலமற்றதாகியும், சத்தியமாகியும், சத்தியுடைய
தாகியும், உண்மை வடிவினதாகியும்,

7. மோட்ச வீட்டைத் தருகின்ற ஏகவத்துவாகியும்,
பலவடிவுடையதாகியும், விஞ்ஞானாகலர் பிரளயாகலர்
சகலர் என்னப்பட்ட மூவகை யாருயிர்வர்க்கமாகியும்,
அவ்வுயிர்களுக்குயிராகியும், நன்மைகளெல்லாமாகியும்,
புதுமைகளெல்லாமாகியும், உயர்வு தாழ்வுகள் நோக்காத
சமநிலையுள்ளதாகியும்,

3 வேதமாய் வேதாந்த வித்தாய் விளங்குபர
நாதமாய் நாதாந்த நாயகமாய் - ஓதும் 8

செறிவாய்த் திரமாய்ச் சிதாகாச மாய்ச்சொல்
அறிவாய் அறிவுள் அறிவாய் - நெறிமேவு 9

4 காலமாய்க் காலம் கடந்த கருத்தாய்நற்
சீலமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சின்மயமாய் - ஞாலம் 10

5 பொருந்தாப் பொருளாய்ப் பொருந்தும் பொருளாய்ப்
பெருந்தா ரகம்கூழ்ந்த பேறாய்த் - திருந்தாத 11

6 போக்கும் வரத்துமிலாப் பூரணமாய்ப் புண்ணியர்கள்
நோக்கும் திறத்தெழுந்த நுண்ணுணர்வாய் - நீக்கமிலா 12

8. அனாதியாக நிலைபெற்று விளங்கும் வேதங்களாகியும்,
வேதமுடிவின் காரணமாகியும், பரநாதமாகியும், நாதமுடிவில்
விளங்கும் நாயகமாகியும்,

9. சொல்லும் பொருளுமாகிய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்
தொகுதிகளாற் பேசப் பெற்ற நிறைவாகியும், தளர்வற்ற
உறுதியாகியும், ஞானாகாசமாகியும், தத்துவங்கட்கு
அப்பாற்பட்டு சொல்லப்படும் அறிவாகியும் அந்த அறிவுள்
நிறைந்த அறிவாகியும்,

10. இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்னு மூன்று காலங்களாகியும்,
கால தத்துவத்தைக் கடந்த பொருளாகியும், ஒழுக்கங்
களெல்லாமாகியும், சிற்பரமாகியும், சின்மயமாகியும்,

11. பிரபஞ்சத்தோடு கூடுவதுங் கூடாததுமான
பொருளாகியும், யாவருக்கும் பெரிய ஆதாரமாக அகத்தும்
புறத்தும் சூழ்ந்துள்ள ஆன்ம லாபமாகியும்,

12. இறத்தலும் பிறத்தலுமின்றித் திரிபுபடாதுள்ள
பூரணப்பொருளாகியும், சுத்தான்மாக்கள் அகமுகமாக
நோக்குந் திறத்தி லுதிக்கின்ற துட்ப அறிவாகியும்,

- ஆதியாய் ஆதிநடு அந்தமாய் ஆங்ககன்ற
சோதியாய்ச் சோதியாச் சொற்பயனாய் - நீதியாய் 13
- ஆங்கார நீக்கும் அகார உகாரமதாய்
ஓங்கார மாய் அவற்றின் உட்பொருளாய்ப் - பாங்கான 14
- சித்தமாய்ச் சித்தாந்த தேசாய்த் திகம்பரமாய்ச்
சத்தமாய்ச் சுத்த சதாநிலையாய் - வித்தமாய் 15
- அண்டமாய் அண்டத் தணுவாய் அருளகண்டா
கண்டமாய் ஆனந்தா காரமதாய் - அண்டத்தின் 16
- அப்பாலாய் இப்பாலாய் அண்மையாய்ச் சேய்மையதாய்
எப்பாலாய் எப்பாலும் இல்லதாமாய்ச் - செப்பாலும் 17

13. எங்கும் பிரிவற்றின்ற ஆதி வத்துவாகியும், முதலும்
நடுவுங் கடையுமாகியும், அம்மூன்றுந் தனக்கில்லாத
சோதியாகியும், சோதனையிலடங்காத பொருமொழிப்
பொருளாகியும்,

14. நீதிநெறியாகியும், சீவர்களின் ஆங்காரத்தை யறுக்கும்
அகார உகார அக்கர சொரூபமாகியும், ஓம் என்னும்
பிரணவமாகியும், அம்மூன்றின் உட் பொருளாகியும்,

15. அழகமைந்த சுபாவ சித்தமாகியும், சித்தாந்தத்து
விளங்கும் ஞானப்பிரகாசமாகியும், நிர்வாண சொரூப
மாகியும், நாதப்பிரபஞ்சமாகியும், எப்பொழுதும்
அழிவின்றியுள்ள சுத்தநிலையாகியும்,

16. ஞானச்செல்வமாகியும், பெரிய அண்டங்களாகியும்,
அவ்வண்டத்திற் சிறிய அணுவாகியும், அருளாகிய அகண்ட
வெளியில் அகண்டப்பொருளாகியும், ஆனந்த சொரூப
மாகியும்,

17. அண்டத்தைக் கடந்த மேற்புற எல்லையாகியும்,
கீழ்ப்புற எல்லையாகியும், சமீபமாகியும், தூரமாகியும்,
எல்லாப் பக்கங்களாகியும், எந்தப் பக்கங்களும்
இல்லாததாகியும்,

- நெஞ்சாலும் காய நிலையாலும் அந்நிலைக்குள்
அஞ்சாலுங் காண்டற் கரும்பதமாய் - எஞ்சாப் 18
- பரமாய்ப் பகாப்பொருளாய்ப் பாலாய்ச் சுவையின்
தரமாய்ப் பரப்பிரமம் தானாய் - வரமாய் 19
- ஒன்பான் வடிவாய் ஒளியெண் குணக்கடலாய்
அன்பாய் அகநிலையாய் அற்புதமாய் - இன்பாய் 20
- அகமாய்ப் புறமாய் அகம்புறமாய் நீங்கும்
சகமாய்ச் சகமாயை தானாய் - சகமாயை 21
- இல்லாதாய் என்றும் இருப்பதாய் யாதொன்றும்
கொல்லாதார்க் கின்பம் கொடுப்பதாய் - எல்லார்க்கும் 22

18. மன வாக்குக் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும்
அவற்றிலுள்ள ஐயறிவுகளாலும் உணர்வதற்கரிய
பதவியாகியும்,

19. குறைவில்லாப் பரம்பொருளாகியும், பகுக்கப்படாப்
பொருளாகியும், இனிக்கின்ற பால்போல்வதாகியும்,
சுவையின் தரங்களாகியும், பரப்பிரம வத்துவாகியும்,

20. மேன்மையுடைய பிரமன், விண்டு, உருத்திரன்,
மகேசன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்னும்
ஒன்பது வடிவங்க ளுடையதாகியும், தன்வயத்தனாதல்
முதலாக வரம்பிலின்ப முடைமை ஈறாகவுள்ள எண்வகைக்
குணசாகரமாகியும், அன்புருவமாகியும், ஆன்மாவின்
உள்நிலையாகியும், அதிசயப்பொருளாகியும்,

21. இன்பப் பொருளாகியும், அகம்புறம் அகப்புறம்
புறப்புறமாகியும், ஒடுங்குதற்குரிய சகமாகியும்,
சுத்தோற்றத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையாகியும்,

22. சகமாயை கடந்ததாகியும், என்றும் மாயையோடு
கூடியிருப்பதாகியும், யாதோருயிரையங் கொல்லாத
விரதியர்க்கு இன்பந் தருவதாகியும்,

நண்ணுவதாய் நண்ணாதாய் நல்வினையாய் அல்வினையாய்
எண்ணுவதாய் எண்ணின் இயலாதாய் - எண்ணுகின்ற 23

வானாய் நிலனாய் வளியாய் அனலாய்நீர்
தானாய் வழிபடுநான் தான்தானாய் - வானாதி 24

ஒன்றிடத்தும் ஒன்றாதாய் ஒன்றுவதாய் ஆனந்தம் -
மன்றிடத்தில் என்றும் வதிவதாய் - ஒன்றியதோர் 25

ஐந்நிறமாய் அந்நிறத்தின் ஆமொளியாய் அவ்வொளிக்குள்
எந்நிறமும் வேண்டா இயனிறமாய் - முந்நிறத்தில் 26

பூப்பதுவாய்க் காப்பதுவாய்ப் போக்குவதாய்த் தேக்குவதாய்
நீப்பதுவாய்த் தன்னுள் நிறுத்துவதாய்ப் - பூப்பதின்றி 27

23. யாவர்க்கும் அடையத்தக்க பொருளாகியும்,
அடைவதற்கரிய பொருளாகியும், நல்வினை தீவினை
களாகியும், தியானிக்கப்படும் பொருளாகியும்,
தியானத்தைக் கடந்த பொருளாகியும்,

24. பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும்
பஞ்சமகா பூதங்களாகியும், வணக்கஞ்செய்யும் யானும்
தானுமாகியும்,

25. ஆகாய முதலிய பஞ்சபூதங்களுள் பொருந்துவதும்
பொருந்தாததும் ஆகியும், ஆனந்தமாகிய சுகவெளியில்
என்றும் வசிப்பதாகியும்,

26. பொன்மை வெண்மை செம்மை கருமை பசுமை
என்னும் பஞ்சவண்ணம் உள்ளதாகியும், அவ்வைந்து
வண்ணங்களிற் கலந்த வொளியாகியும், அந்த ஒளிக்குள் எந்த
ஒளியையும் விரும்பாதுள்ள இயற்கையொளியாகியும்,

27. பொன்மை, வெண்மை, செம்மை என்னும்
மூவண்ணத்தின் சிருட்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்வதாகியும்,
மகேச சதாசிவர்களாற் சீவர்கட்குப் பாசம் நிறைவித்துப் பின்
போக்குதலாகிய திரோபவ அனுக்கிரகங்களைச்
செய்வதாகியும்,

வாளா திருப்பதுவாய் வாதனா தீதமாய்
நீளாது நீண்ட நிலையினதாய் - மீளாப் 28

பெரிதாய்ச் சிறிதாய்ப் பெரிதும் சிறிதும்
அரிதாய் அரிதில் அரிதாய்த் - துரிய 29

வெளியாய்ப் பரவெளியாய் மேவுபர விந்தின்
ஒளியாய்ச் சிவானந்த ஊற்றாய்த் - தெளியாதி 30

கற்பமாய்க் காணுஞ்சங் கற்ப விகற்பமாய்
நிற்பதா கார நிருவிகற்பாய்ப் - பொற்புடைய 31

முச்சுடராய் முச்சுடர்க்கும் முன்னொளியாய்ப் பின்னொளியாய்
எச்சுடரும் போதா இயற்சுடராய் - அச்சில் 32

28. தன் அருள்மேனியில் தமருகம் (உடுக்கை) ஏந்திய
நிருக்கையினால் சிருட்டியையும், அபயகரத்தினால் திதியையும்,
மமுளந்து நிருக்கையினால் சங்காரத்தையும், நிலைபெறவைத்துப்
பஞ்ச கிருத்தியம் நடத்துவதாகியும், இவ்வைந்துவெல்லும்
நடைபெற நடத்துகையிலுந் தானெனத் தோன்றாத
நிர்விசாரப்பொருளாகியும், வாதனைக் கெட்டாததாகியும்,
நீளாமலெங்கும் நீண்டிருக்கின்ற சர்வ வியாபக
நிலையுள்ளதாகியும்,

29. அளப்போர் மீள்வதற்கியலாத மகத்தாகியும்,
அணுவாகியும், பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தன்னிடத்
திலில்லாததாகியும், அடைதற்கரிய பொருளினும் அரியதாகியும்,

30. துரியவெளியாகியும், பரவெளியாகியும், பரவிந்துவின்
நிரகாசமாகியும், சிவானந்த ஊறலாகியும்,

31. தெளியப்பெற்ற வுலக முடிவின் ஆதிதற்ப காலமாகியும்,
விகற்ப விகற்பங்களாகியும், நிருவிகற்பா காரமாக நிற்பதாகியும்

32. அழகுடைய சோம சூரியாக் கினியென்னும் மூன்று
புடர்களாகியும், முச்சுடர்களுந் தோன்றுதற்கு முன்னும் பின்னும்
உள்ள ஒளியாகியும், எந்தச்சுடர்களும் நிகர் ஆகாமல்
நிறுக்கையாகவுள்ள பரஞ்சுடராகியும்,

- நிறைவாய்க் குறைவாய் நிறைகுறை வில்லாதாய்
மறைவாய் வெளியாய் மனுவாய் - மறையாத 33
- சச்சிதா னந்தமதாய்த் தன்னிகரொன் றில்லாதாய்
விச்சையால் எல்லாம் விரிப்பதுவாய் - மெச்சுகின்ற 34
- யோகமாய் யோகியர் யோகத் தெழுந்தசிவ
போகமாய்ப் போகியாய்ப் போகமருள் - ஏகமாய்க் 35
- கேவலமாய்ச் சுத்த சகலமாய்க் கீழ்ச்சகல
கேவலங்கள் சற்றும் கிடையாதாய் - மாவலத்தில் 36
- தாட்சியாய்க் காண்பானாய்க் காணப் படுபொருளாய்ச்
சூட்சியாய்ச் சூட்சியால் தோய்வரிதாய் - மாட்சிபெறச் 37

33. சீவதேகங்களில் நிறைவாகியும், குறைவாகியும், நிறைவும் குறைவும் இல்லாததாகியும், இரகசியப் பொருளாகியும், யாவர்க்கும் விளங்குவதாகியும், மந்திரசொருபியாகியும்,

34. அழியாத சச்சிதானந்தமாகியும், தனக்கு உவமிக்கும் பொருளில்லாததாகியும், ஞானமாய் நின்ற எல்லாப் பொருளையும் வெளிப்படுத்துவதாகியும்,

35. வியக்கின்ற சிவயோகமாகியும், சிவயோகத்து உதிக்கின்ற சிவபோகமாகியும், சிவபோகியாகியும், சிவபோகத்தை யன்பருக்குதவும் ஏக வத்துவாகியும்,

36. கேவல சகல சுத்தங்கள் என்னும் மூவித அவத்தைகளாகியும், கீழ்மையுள்ள கேவல சகலங்கள் சிறிதேனுந் தன்கண் நில்லாததாகியும்,

37. காட்சியென்னும் ஞானமும், காண்பான் என்னும் ஞாதுருவும், காணப்படுபொருள் என்னும் ஞேயமுமாகியும் அறிஞர் செய்யும் மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சியாகியும், ஆராய்ச்சியால் ஆணை அரியதாகியும்,

- செய்வனாய்ச்செய்தொழிலாய்ச்செய்பொருளாய்ச்செய்தொழிலால்
உய்பவனாய் உய்விக்கும் உத்தமனாய் - மொய்கொள் 38
- அதுவாய் அவளாய் அவனாய் அவையும்
கதுவாது நின்ற கணிப்பாய்க் - கதுவாமல் 39
- ஐயம் திரிபோ டறியாமை விட்டகற்றிப்
பொய்யென்ப தொன்றும் பொருந்தாராய்ச் - செய்யென்ற 40
- ஓர்வினையில் இன்பமுமற் றோர்வினையில் துன்பமுமாம்
சார்வினைவிட் டோங்கும் தகையினராய்ப் - பார்வினையில் 41
- ஓர்பால் வெறுப்புமற்றை ஓர்பால் விருப்புமுறும்
சார்பால் மயங்காத் தகையினராய்ச் - சார்பாய் 42

38. மேன்மை பெற ஒருதொழிலைச் செய்கின்ற கர்த்துருவாகியும், செய்யுந்தொழிலாகிய கிரியையாகியும், செயப்படுபொருளாகிய கர்மமாகியும், செய்யப்பட்ட தொழிலால் உயிர்வாழ்வோனாகியும், உயிரை வாழ்விக்கும் உத்தம புருடனாகியும்,

39. நிறைவுற்ற அவனாகியும், அவளாகியும், அதுவாகியும், அவையுந் தொடர்ந்து பற்றுதற்கரிய மதிப்பினையுடையதாகியும்,

40. சந்தேக விபரீத அஞ்ஞானங்கள் பற்றாமல் விட்டொழித்துப் பொய்யாகிய விடய இச்சை எட்டினையுஞ் சிந்தையிற் பொருந்தாதவராகியும்,

41. தாம் செய்யுமோர் தொழிலால் விளையுஞ் சுகமும் மற்றோர் தொழிலால் விளையுந் துக்கமும் ஆகிய பற்றற்று விளங்குங் குணமுடையவராகியும்,

42. உலகிற் செய்யப்படுந் தொழில்களில் ஒரு தொழிற்கண் வெறுப்பும் பிறிதொரு தொழிற்கண் விருப்பும் அதிகரிக்கின்ற அகச்சார்பு புறச்சார்புகளான் மயங்காப் பெருமையினை யுடையவராகியும்,

- ஓரிடத்தில் தண்மையும் றோரிடத்தில் வெஞ்சினமும்
பாரிடத்தில் கொள்ளப் பரிசினராய் - நீரிடத்தில் 43
- தண்மைநிக ராதென்றும் சாந்தம் பழுத்துயர்ந்த
ஒண்மையுடன் ஒன்றை உணர்ந்தவராய் - வெண்மையிலா 44
- ஒன்றும் அறிவின் உதயாதி ஈறளவும்
என்றும் இரண்டென்ப தில்லவராய் - மன்றவொளிர் 45
- அம்மூன்றி னுள்ளே அடுக்கிவரும் ஒன்றகன்ற
மும்மூன்றின் மூன்றும் முனிந்தவராய்த் - தம்மூன்றி 46
- வீடாது நின்றும் விரிந்தும் விகற்பநடை
நாடாது நான்கும் நசித்தவராய் - ஊடாக 47

43. உலகிற் பற்றுள்ளதாகிய ஒரு பொருளின்கண் குளிர்ந்தகிருபையும், பிறிதொருபொருளின்கண் வெவ்விய கோபமுங் கொள்ளாத் தண்மையுடையவராகியும்,

44. நீரின்கண்ணுள்ள குளிர்ச்சியும் நிகராதென்னும்படி சத்துவகுணம் முதிர்ந்தும் தெள்ளுணர்வுடன் ஒன்றாகிய தத்துவாதீதப்பொருளை உணர்ந்தவராகியும்,

45. அஞ்ஞானமின்றிப் பொருந்திய அறிவின்கண் சங்கற்பித்தல் சிந்தித்தல் மறத்தல்களாகிய ஆதிமத்தியாந்த பரியந்தம் பதிப்பொருள் ஒன்றன்றி இரண்டுள்ளனவென்னும் உணர்விலலாதவராகியும்,

46. நிச்சயமாக விளங்குகின்ற சங்கற்பமாதிரி மூன்றினுள் அடுக்கிவரும் ஒன்று நீங்கிய ஒன்பது - அதாவது இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தியானம், தாரணை, சமாதியாகிய அஷ்டாங்கயோகப் பயிற்சியாற் காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களைக் கடிந்தவராகியும்,

47. நினைத்தலும், சிந்தித்தலும் நிச்சயித்தலும் முதலிய குணங்களும் விகற்பநடையைக் கருதாமல் இறந்து ஆன்ம விசாரத்தில் அழுந்தி நின்று பரஞான விருத்தியுற் பெற்றவராகியும்,

- எஞ்சாமல் அஞ்சின் இடமாய் நடமாடும்
அஞ்சாதி அஞ்சும் அறுத்தவராய் - எஞ்சாமல் 48
- ஈண்டாண் டருளும் இறையோர் தமையாறில்
ஆண்டாண்டு கண்டா றகன்றவராய் - ஈண்டாது 49
- வாழியுற்ற வானோரும் வந்து தமக்கிரண்டோ
டேழியற்ற ஏழும் இகந்தவராய் - ஊழியற்றக் 50
- கட்டிநின்றுட் சோதியொன்று காணத் தொடங்குகின்றோர்
எட்டுகின்ற எட்டின்மேல் எய்தினராய்க் கட்டுகின்ற 51

48. மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவிகளாகிய ஐம்பொறி களினிடமாக நடமாடி, ஐம்புலன்களாகிய சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களை நுகரவரும் ஐந்தாசைகளை யறுத்தவராகியும்

49. இவ்வுலகில் உணர்ச்சி குன்றாமல் தம்மை யடிமை கொண்டருளும் கடவுளராகிய விநாயகரை மூலாதாரத்திலும், பிரமதேவரைச் சுவாதிட்டானத்திலும், விட்டுணுமூர்த்தியை மணிபூரகத்திலும், உருத்திர மூர்த்தியை அனாகதத்திலும், மகேச்சுரரை விசுத்தியிலும், சதாசிவரை ஆஞ்ஞையிலும் தரிசித்து அப்பாலுள்ள நிராதார மீதானத்தில் நிற்பவராகியும்,

50. போகானுபவம் பெரிதுடைய தேவர்களும் தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கி, ஆசனத்து இருத்தி, திருவடிகளை நறுநீராற் கழுவி, பன்மலர்களால் அருச்சித்து, தூபங்கொடுத்து, தீபங்காட்டி, முகமன்உரையாற் புகழ்ந்து, இன்னடிகில் ஊட்டி யுபசரிக்கும் ஒன்பதுவகைப் புண்ணிய கிருத்தியங்களைச் செய்யும்படி ஏழு பவசாகரங்களைக் (பிறவிக்கடலை) கடந்தவராகியும்,

51. இடைகலை பிங்கலை என்னும் சந்திர சூரியகலைகளை யோகநூல் விதித்தபடி முறையாக மாறி மாறிப் பூரக சூரியகலைகளைச் செய்து, பிராணவாயுவைத் தடுத்துநின்று, ஞானநேத்திரத்தாற் பரஞ்சோதியைக் காண முயலும் பெரியோர் தாவுகின்ற நிலம் நீர் தீ வாயு ஆகாயம் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா என்னும் அட்டமூர்த்தங்களுக்கு மேலாகிய பரவெளியை யடைந்தவருமாய்த்

- தேன்தோய் கருணைச் சிவங்கலந்து தேக்குகின்ற
சான்றோர்தம் உள்ளம் தணவாதாய் - மான்றமலத் 52
- தாக்கொழிந்து தத்துவத்தின் சார்பாம் - தனுவொழிந்து
வாக்கொழிந்து மாணா மனமொழிந்து - ஏக்கமுற 53
- வாய்க்கும் சுகமொழிந்து மண்ணொழிந்து விண்ணொழிந்து
சாய்க்கும் இராப்பகலும் தானொழிந்து - நீக்கொழிந்து 54
- நானுமொழி யாதொழிந்து ஞானமொழி யாதொழிந்து
தானும் ஒழியாமற் றானொழிந்து - மோனநிலை 55
- நிற்கும் பிரம நிரதிசயா னந்தமதாய்
நிற்கும் பரம நிருத்தனெவன் 56

52. தேன் போலினிக்குங் கருணையுடைய சுத்த சிவத்தோடு கலந்து சருவ வியாபகராய் விளங்குஞ் சான்றோர் இதய ஆலயத்தினின்றும் பிரியாதவராகியும்,

53. மயக்கத்தைச் செய்கின்ற ஆணவம் காமியம் மாயையென்னும் மும்மலங்களின் தாக்கு ஒழிந்து, தொண்ணுற்றாறு தத்துவங்களின் பற்றுக்கோடாகிய காயமும் வாக்கும் பெருமையுறாத மனமும் ஒழிந்து

54. ஏங்கும்படி வாய்ப்பதாகிய சிற்றின்ப சுகமும், இவை தோன்றுகின்ற மண்ணுலக விண்ணுலகத் தோற்றங்களும் ஒழிந்து, இராப் பகலாகிய கேவல சகலங்களொழிந்து

55. நேதிசெய்தவிடத்தி னின்றதொழிந்து, நான் என்னுங் காண்பானும் ஞானமென்னுங் காட்சியும், தான் என்னுங் காணப்படு பொருளும் ஒழியால் ஒழிந்து

56. மவுனநிலையின்கண்ணே நிலைபெற்றிருக்குந் தன்னிகரில்லாத நிரதிசயானந்த வடிவினை யுடையவனாகி நிற்கும் மேலான ஞானநிருத்தம் புரிவோன் எவன்?

2 சர்வ தீர்த்தன்

- தற்பரமாய்

நின்றான் எவனென்பர் நேயமனத் தேவிரைந்து
சென்றான் எவன்சர்வ தீர்த்தனெவன் 57

3 அந்திவண்ணன்

- வன்தீமை

இல்லான் எவன்யார்க்கும் ஈசன் எவன்யாவும்
வல்லான் எவன் அந்தி வண்ணனெவன் 58

4 யோக வினோதன்

- கல்லாலில்

கூட்டகன்ற ஞான சுகாதீதம் காட்டிமுற்றும்
விட்டகன்ற யோக வினோதனெவன் 59

57. அண்டபிண்டங்களின் அகத்தும் புறத்தும் அகப்புறத்தும் புறப்புறத்துங் கலந்து நின்ற பேரருட்சோதியாய் விளங்குந் தற்பரன் எவன்? அன்பரது பத்திநிறைந்த சித்தாம்புயத்தில் (உள்ளத்தாமரையில்) அவரவர் பாவிக்கின்ற பாவாகாரமுடையவனாய் விரைந்து செல்பவன் எவன்? நீராடுவோரைப் புனிதமாக்கத்தக்க கங்காநதி முதலாகிய தீர்த்தங்கள் அனைத்துமானோன் எவன்?

58. வலியுடைய பாவமென்பது ஒன்றுந் தன்னை அணுகுதலில்லான் எவன்? தேவரையுஞ் சீவரையும் ஆள்கின்ற ஈசன் எவன்? செய்தற்கரியவாகிய செயல்கள் எல்லாம் கருவிகளின் உதவிவேண்டாது சங்கற்ப மாத்திரத்தால் (நினைவால்) எளிதிற் செய்யவல்லான் எவன்? அந்திக்காலத்துத் தோன்றும் செவ்வானம்போலுஞ் செவ்வண்ணமுடைய பெருமான் எவன்?

59. ஸ்ரீ கைலாசகிரியிற் கல்லால மரத்தின் நீழலில் எழுந்தருளிப் பிரம்மனுடைய மானச புத்திரர்களாகிய சனகன் சனந்தனன் சனற்குமாரன் சனற்குஜாதன் என்னும்

- மட்டகன்ற

- அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவில் அடைத்தருளித்
திண்டங்கு மாறிருத்தும் சித்தனெவன் - பண்டங்கு 60
- வீயாச் சிறுபெண் விளையாட்டுள் அண்டமெலாம்
தேயாது கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - யாயாதும் 61
- வேண்டாமை வேண்டுவது மேவாத சித்தர்தமைத்
தீண்டாது தீண்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஈண்டோது 62

நால்வர்க்கும் அவரால் வேண்டப்பட்ட திரிபதார்த்தங்களின்
இலக்கணங்களை யுபதேசித்து முன்னிலைச்சுட்டு நீங்கிய
பரஞானானுபவ நிலைக்கட்பெறுஞ் சுகாதீதப்
பெருவாழ்வினைச் சிம்முத்திரை தரித்த திருக்கைமலரால்
வழங்கி வாழ்வித்த பற்றற்ற வினோத மாதவ யோகியாய்
விளையாடி வீற்றிருந்தோன் எவன்?

60. அளவில்லாத அண்டகோடி முழுதும் சிறிய
அணுவிற்கோன்றும் வண்ணம் அடைத்தருளி, அவை
வன்மையுடையனவாய் அவ்விடத்தில் நிலைபெற்றிருக்க
இருத்தவல்ல சித்துவிளையாட்டுடையான் எவன்?

61. அநாதியில் அழிவில்லாச் சிறுகன்னி போலத்
திருவுருக்கொண்டருளிய கிரியாசத்தியம்மையார்
ஞானத்திருவிளையாட்டில் தோன்றி நிலைபெறும்படி
அண்டகோடிகளை அழியாமல் கூட்டுவிக்கும் சித்து
விளையாட்டுடையோன் எவன்?

62. இகபரபோகப் பொருள்களில் யாதொன்றும்
வெறுத்தலும் விரும்புதலுஞ் செய்யாத சித்தமுடைய
சீவன்முத்தர்களைப் பரிசியாமற் பரிசிக்கின்ற சித்தன்
எவன்?

- பற்றுருவாய்ப் பற்றாப் பரவணுவின் உள்விளங்கும்
சிற்றுருவாய் உள்ளொளிக்கும் சித்தனெவன் - மற்றுருவின் 63
- வையாது வைத்துலகை மாவின் திரசாலம்
செய்யாது செய்விக்கும் சித்தனெவன் - நையாமல் 64
- அப்பிடைவைப் பாமுலகில் ஆருயிரை மாயையெனும்
செப்பிடைவைத் தாட்டுகின்ற சித்தனெவன் - ஒப்புறவே 65
- நில்லாத காற்றை நிலையாக் கடத்தடைத்துச்
செல்லாது வைக்கின்ற சித்தனெவன் - பொல்லாத 66
- வெம்பாம்பை மேலணிந்தோர் வெம்புற்றின் உள்ளிருந்தே
செம்பாம்பை ஆட்டுகின்ற சித்தனெவன் - தம்பாங்கர் 67

63. உருவம் பற்றியதாகத் தோன்றாத பரமானுவினுட்
பிரகாசிக்குஞ் சிறிய அணுவாகி, யங்கே யொளித்திருக்கின்ற
சித்தன் எவன்?

64. உலகமுழுதும் அநித்தியவடிவத்தோடு
நிலைபெறுடையனவாய்த் தோன்றாது தோன்றும்படி
வையாது வைத்தருளும் இந்திரஜாலவித்தையைச் செய்யாமற்
செய்கின்ற சித்தனெவன்?

65. சப்த மகாசமுத்திரங்கள் சூழ்ந்துநிற்க அவற்றின்
மத்தியில் வைக்கப்பட்டதாகிய பூமண்டலத்தில்
சீவகோடிகளை மகாமாயையாகிய குடத்தில் வைத்தாட்டு
கின்ற சித்தன் எவன்?

66. நிலையில்லாச் சரீரங்களாகிய மட்குடத்திலே
நிலைபெற்று நிற்கமாட்டாத வாயுவையடைத்து நியமித்த
கால அளவு நீங்காது நிலைத்திருக்க வைக்கின்ற சித்தன்
எவன்?

67. வெவ்வித பாம்புகளை ஆபரணமாகத் திருமேனியிற்
பூண்டு வெவ்வித புற்றினையொத்திருக்கும் சரீரத்துள் வசித்து
மூலாதாரத்திலுள்ள செம்பாம்பாகிய குண்டலிசத்தியை
யாட்டுகின்ற சித்தன் எவன்?

ஒண்கயிற்றான் ஒன்றின்றி உண்ணின் றுயிர்களை யூழ்த் தின்கயிற்றான் ஆட்டுகின்ற சித்தனெவன் - வண்கையுடைத் 68

தானைசந்தால் மற்றைச் சகமசையும் என்றுமறை தேனையைச் சொல்லுகின்ற சித்தனெவன் - ஊனமின்றிப் 69

பேர்த்துயிர்க ளெல்லாம்ஓர் பெண்பிள்ளை யின்வசமாய்ச் சேர்த்து வருவிக்கும் சித்தனெவன் - போர்த்துமிக 70

அல்விரவுங் காலை அகிலமெலாம் தன்பதத்தோர் சில்விரலில் சேர்க்கின்ற சித்தனெவன் - பல்வகையாய்க் 71

68. தன் ஒளியுடைய திருக்கைம்மலரில் ஒன்றும் பற்றாதவனாகி ஆன்மாக்கள்தோறும் நின்று, அவரவர் பல சன்மங்களிற் செய்த புண்ணிய பாவங்களாகிற வலிய கயிற்றாற்கட்டி, அவர்களை யாட்டும் சூத்திரதாரியாயுள்ள சித்தன் எவன்?

69. வள்ளலாயுள்ள தான் அசைவானாயின், அவன் சங்கற்பத்தின் வழித்தாக உலகமுழுதும் அசைந்தாடு மென்று வேதங்கள் செந்தேன் போலினிக்கின்ற வார்த்தைகளாற் பேசப்பெற்ற சித்தன் எவன்?

70. சகல சீவர்களையும் அவரவர் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்களின் பலன்களாகிய இன்பப்போகமும் துன்பப்போகமு மனுபவிக்கும்படி வகுத்த எழுவகைத் தோற்றங்களுக்குரிய சரீரங்களிலிருத்தி, அவை நாசமடையுங் காலத்திற் பாசம் ஸூயம் (நீக்கம்) உண்டாமளவும் வெவ்வேறு சரீரங்களிற் புகுத்துமாறு சங்காரத்தொழிலால் அவர்களை அவரவர்பெற்ற தனுவினின்று (உடலினின்று) நீக்கி, புன உற்பவத்தளவும் (பிறப்புவரையிலும்) பெண்பிள்ளையாகிய மாயையிடை யொடுக்கி, இளைப்பாற்றுவித்துப் பின்ன உலகத்தில் தோற்றமுடையவராக வருவிக்குஞ் சித்தன் எவன்?

71. யாதொரு பொருளுந் தோன்றாது ஒடுங்க அந்தகாரப் புழுக்கின்ற சர்வசங்காரகாலத்தில் சொல்லும்

கைகலந்த வண்மைக் கருப்பா சயப்பையுள்

செய்கருவுக் கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - உய்கருவை 72

மெய்வைத்த வேர்வையினும் வீழ்நிலத்தும் அண்டத்தும்

செய்வித்தங் கூட்டுவிக்கும் சித்தனெவன் - உய்விக்கும் 73

வித்தொன்றும் இன்றி விளைவித் தருளளிக்கும்

சித்தென்றும் வல்லவொரு சித்தனெவன் - சத்துடனே 74

உற்பத்தி யாயுலகில் ஒன்பதுவாய்ப் பாவைகள்செய்

சிற்பத் தொழில்வல்ல சித்தனெவன் - பற்பலவாம் 75

பொருளுமாகிய பிரபஞ்சத்தொகுதி முழுதுந் தனது திருவடியின் சில விரல்களில் ஒடுங்க ஒடுக்குகின்ற சித்தன் எவன்?

72. பலவகைப்பட்ட ஒழுங்கொடுக்கூடிய வன்மையுடைய கர்ப்பாசயப்பையினுள்ளே தங்கி வளர்கின்ற கருவுக்கு நல்லமுதூட்டுகின்ற சித்தன் எவன்?

73. சரீரத்தினின்று அரும்பும் வேர்வையினும், விதை களடங்கிய நிலத்தினும், முட்டையினும் கருவை யமையச் செய்து அக்கருவுக்கு அமுதூட்டுஞ் சித்தன் எவன்?

74. விளையும் பலன்கட்குக் காரணமாகிய விதையொன்று மில்லாமற் பலன்களை விளைவித்துச் சீவர்கட்கு வழங்குகின்ற சித்துவிளையாடல் எக்காலத்து முள்ள சித்தனெவன்?

75. அழிவிலதாகிய உள்பொருள் எனப்படுஞ் சத்துடன் வெளிப்பட்டு, சித்திலக்கணம் புலனாம்படி யுலகின்கண்ணே நேத்திரமிரண்டு, செவியிரண்டு, நாசித்துவாரமிரண்டு, வாயொன்று, பாயுரு, உபத்தம் இரண்டாக நவத் (9) துவாரங் களுடைய பாவைகளைச் செய்கின்ற சிற்பத் தொழிலில் வல்லவனாகிய சித்தன் எவன்?

- காராழிகளைக் கரையின்றி எல்லையிலாச்
சேருழி நிற்கவைத்த சித்தனெவன் - பேராத 76
- நீர்மேல் நெருப்பை நிலையுறவைத் தெவ்வுலகும்
சீர்மே வறச் செய்யும் சித்தனெவன் - பாராதி 77
- ஐந்திலைந்து நான்கொருமுன் றாமிரண்டொன்றாய்முறையே
சிந்தையுற நின்றருளும் சித்தனெவன் - பந்தமுற 78
- ஆண்பெண்ணாய்ப் பெண்ணாணாய் அண்மை
தனைவானின்
சேண்பண்ண வல்லவொரு சித்தனெவன் -
மாண்பண்ணாப் 79

76. பலபலவான கருங்கடல்கள் பிரவாகருபமாய்ப்
பூமியின்மேல் வாராத வகை தடைசெய்யுங் கரைகளின்றி
அளவில்லாத கற்பகாலமாகத் தன் ஆணையிலமைந்து
நிற்கவைத்த சித்தனெவன்?

77. தன் ஆணையைக் கடவாத மகாசமுத்திரங்களின்மீது
வடவானலமென்னும் பெருநெருப்பை நிலைபெற வைத்துப்
பூவுலக முழுவதும் அழிவின்றி நீடுழி நிற்குஞ் சீருடையதாகச்
செய்கின்ற சித்தன் எவன்?

78. பிருதிவி தத்துவம் முதல் நாத தத்துவம் ஈறாக ஆன்ம
தத்துவம் இருபத்துநான்கும் வித்தியா தத்துவம் ஏழும் சுத்த
தத்துவம் ஐந்தும் உட்பட எண்ணப்படும் முப்பத்தாறு
தத்துவங்களையும் ஆன்ம வருக்கம் உய்யும்படி சங்கற்பித்து
நின்று தோற்றுவிக்குஞ் சித்தன் எவன்?

79. கண்டவர் இச்சிக்கும்படி ஆண்வடிவைப்
பெண்வடிவமாகவும், பெண்வடிவை ஆண் வடிவமாகவு
மாற்றிச் சமீபத்தலத்தை வானுலகம்போல நெடுந்தூரத்
நிலுள்ளதாக அற்புதச் சித்தாடவல்ல ஒரு சித்தன் எவன்?

- பேடாணாய்ப் பெண்ணாய்ப் பெண்ணாண் பெரும்பேடாய்ச்
சேடாகச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - சேடாய 80
- வெண்மை கிழமாய் விருத்தமந்த வெண்மையதாய்த்
திண்மை பெறச்செய்யும் சித்தனெவன் - ஒண்மையிலா 81
- ஓட்டினைச்செம் பொன்னா யுயர்செம்பொன் ஓடாகச்
சேட்டையறச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - காட்டிலுறு 82
- காஞ்சிரத்தைக் கற்பகமாய்க் கற்பகத்தைக் காஞ்சிரமாய்த்
தேஞ்சிவணச் செய்கின்ற சித்தனெவன் - வாஞ்சையுற 83
- நாரணன்சேய் நான்முகனாய் நான்முகன்சேய் நாரணனாய்ச்
சீரணவச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - பேரணவக் 84

80. பெருமையில்லாத அலியை ஆணாகவும்,
பெண்ணாகவும், பெண்ணை ஆணாகவும் அலியாகவும்,
ஒருபாலை மற்றொருபாலாகவும் மாற்றி அழகுறச்
செய்யவல்ல சித்தன் எவன்?

81. இளமைப்பருவத்தை விருத்த (முதுமை)ப்
பருவமாகவும், விருத்தப்பருவத்தை யிளமைப்
பருவமாகவும் உறுதிபெற மாற்றி விளையாடல் செய்யும்
சித்தன் எவன்?

82. காந்தி (ஒளி) யில்லாத ஓட்டினைச்
செம்பொன்னாகவும், செம்பொன்னை ஓடாகவுஞ்
சங்கற்பத்தால் வேதிக்கவல்ல சித்தனெவன்?

83. காட்டிலுள்ள எட்டிமரத்தைச் சொர்க்கலோகத்துள்ள
கற்பதருவாகவும், கற்பதருவை எட்டிமரமாகவும்
இனிமைபொருந்தச் செய்யவல்ல சித்தன் எவன்?

84. நான்கு முகமுடைய பிரமதேவனை நாரணற்குப்
புதல்வனாகவும், நாரணனை நான்முகக் கடவுட்குப்
புதல்வனாகவும் செய்யவல்ல சித்தன் எவன்?

கொம்மை பெறுங்கோடா கோடியண்டம் எல்லாமோர்
செம்மயிர்க்கால் உட்புகுத்தும் சித்தனெவன் -

செம்மையிலா 85

வெம்புலியை வெண்பால் விளைபசுவாய் - அப்பசுவைச்
செம்புலியாய்ச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - அம்புலியை 86

அங்கதிரொண் செங்கதிராய் அம்புலியாய்ப் பம்புகின்ற
செங்கதிரைச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - துங்கமுறா 87

ஓரணுவோர் மாமலையாய் ஓர்மா மலையதுவோர்
சீரணுவாய்ச் செய்யவல்ல சித்தனெவன் - வீரமுடன் 88

85. பெருமைபொருந்தத் திரண்டுள்ள கோடாகோடி
அண்டங்களை யெல்லாஞ் சிவந்த தனது திருமேனியிலுள்ள
ஓர் உரோமத்துவாரத்துள் புகப் புகுத்துகின்ற செயற்கரிய
செய்யவல்ல சித்தன் எவன்?

86. நீதியறியாக் கொடிய புலியினை வெண்பால்
விளைக்கின்ற பசுவாகவும், பசுவைச் செந்நிறம்படைத்த
புலியாகவும் படைக்கவல்ல சித்தன் எவன்?

87. சந்திரனை அழகிய செங்கிரணம் வீசுகின்ற
சூரியனாகவும் பூமண்டலத்தினும் பெரிதாக விரிந்த
சூரியனைச் சந்திரனாகவும் சிருட்டிக்க வல்ல சித்தன்
எவன்?

88. உயர்வற்ற ஓர் அணுவை ஒருபெரிய மலையாகவும்,
ஒருபெரிய மலையினை நுண்ணியதோர் சிற்றணுவாகவும்
படைக்கவல்ல சித்தன் எவன்?

89. பண்டைக்காலத்துச் சிவபிரானை நோக்கித் தவம்
புரிந்து பெற்ற வரத்தினால் வித்யுன்மாலி, தாரகாஷன்,
கமலாஷன் என்னும் மூவர்களும் தமது பகைவர்களை
வெற்றிகொள்ள எண்ணிய பொழுதெல்லாம் அவருரை
யழிக்கும் பொருட்டு மேலெழும்பிச் சென்றிறங்கும்

முன்னகையா நின்றதொரு முப்புரத்தை அன்றொருகால்
சின்னகையால் தீமடுத்த சித்தனெவன் - முன்னயன்மால் 89

மற்றிருந்த வானவரும் வாய்ந்தசைக்கா வண்ணமொரு
சிற்றூரும்பை நாட்டிநின்ற சித்தனெவன் - மற்றவர்போல் 90

அல்லா அயனும் அரியும் உருத்திரனும்
செல்லா நெறிநின்ற சித்தனெவன் - ஒல்லாத 91

வன்மையுற்ற இரும்பு, பொன், வெள்ளியினாலாய
மும்மதில்களையுடைய முப்புரங்களை யழிக்கும்படி
தேவர்கள் பிரார்த்தித்தவண்ணஞ் சென்று, தன்னொடு
போந்த தேவர்கள் உள்ள நினைவைக் கண்டு சிரித்த
அளவில் வெளிப்பட்ட நெருப்பினாலழித்தருளிய சித்தன்
எவன்?

90. முன்னொருகாலத்துப் பிரமனுந் திருமாலும் இந்திரன்
முதலிய தேவர்களும் அசுரரோடு போர்பொருது
மிகஇளைத்ததை நோக்கித் திருவுள்ள மிரங்கிய ஸ்ரீ
பார்வதிதேவியார் வேண்டுகோளின்படி சுருக்கு
வெற்றியுண்டாகச் சங்கற்பிக்க, அவ்வருள்வலத்தால்
அசுரரை மாய்த்துச் சமரில் வெற்றியுண்டாகச் சங்கற்பிக்க
அவ்வருள்வலத்தால் அசுரரை மாய்த்துச் சமரில்
ஜெயமடைந்த சுரர்கள் தமது தோள்வலியால் வென்றதாக
நினைந்து கருவித்துத் (செருக்குற்று) தம்மைத் தாம் புகழ்ந்து
கொண்டிருந்த அவைக்களத்தில் இயக்கவடிவங்கொண்டு
நின்று, "இதனை யசைக்கவல்லவர் யாவரோ அவர்தாம்
அசுரரை ஜெயித்தவராவார்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
அயனாதி அமரர்களெல்லாரும் தம் வல்லமையால் அசைக்க
முடியாதென்று தருக்கிழந்து நிற்க ஓர் சிறுதுரும்பைத்
தரையில் நாட்டிய சித்தன் எவன்?

91. இந்திரன் முதலிய உம்பரைப் போலாது
மேம்பாடுடைய பிரமனுந் திருமாலும் உருத்திரமூர்த்தியுந்
தொடர்ந்து உணரவொண்ணாத துரியாதீதப்பொருளாய்
நின்ற சித்தன் எவன்?

- கல்லிற் சுவையாய்க் கணியிற் சுவையிலதாய்ச்
செல்லப் பணிக்கவல்ல சித்தனெவன் - அல்லலறப் 92
- பார்க்கின்ற யாவர்கட்கும் பாவனா தீதனெனச்
சீர்க்கின்ற மெய்ஞ்ஞானச் சித்தனெவன் - மார்க்கங்கள் 93
- ஒன்றென்ற மேலவரை ஒன்றென் றுரைத்தவர்பால்
சென்றொன்றி நிற்கின்ற சித்தனெவன் - அன்றொருநாள் 94
- கல்லாணை தின்னக் கரும்பளித்துப் பாண்டியன்வீண்
செல்லா தளித்தமகா சித்தனெவன் - சொல்லாத 95
- ஒன்றே இரண்டேமேல் ஒன்றிரண்டே என்பவற்றுள்
சென்றே நடுநின்ற சித்தனெவன் - சென்றேறும் 96

92. பிறரால் சுவையுடைத்தாகச் செய்ய முடியாத கல்லிற் சுவையுண்டாகவும், கணியிற் சுவையின்றாகவும் பணித்தருளவல்ல சித்தன் எவன்?

93. சனன மரணத் துன்பங்கள் நீங்க உள்முகமாக நோக்குகின்ற எவ்வெவர்க்கும் பாவனாதீதனாகச் சிறந்து நிற்கின்ற மெய்ஞ்ஞானச்சித்தன் எவன்?

94. சமயங்கள் பலவும் ஒருபரம்பொருளையே நாடி நின்றலால் அவை தம்மிற் சமமாவனவென்னுஞ் சமரச நோக்குடைய பெரியோரைத் தன்னை நிகர்த்தவரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவர் உள்ளத்திற் சென்று பொருந்தி நிற்கின்ற சித்தன் எவன்?

95. மதுராபுரியில் எல்லாம்வல்ல சித்தராகிப் பாண்டிய மகாராஜன் முன் தோன்றி, அவனும் பிறருங் கண்டதிகயிக்கக் கல்லாணை தின்னக் கரும்பினையருத்தி, அம்மன்னர்பிரான் வீணை பவசாகரத்தில் அமிழாது சிவலோகப் பெருவாழ்வடைய அருள் நோக்களித்த மகாசித்தன் எவன்?

96. தனக்கிரண்டாம்பொருளில்லாத பரம்பொருள் ஒன்றே யென்றும், உயிர்வேறு பரம்வேறுள்ளனவாகலின்

- அத்திரத்தை மென்மலராய் அம்மலரை அத்திரமாய்ச்
சித்திரத்தைப் பேசவிக்கும் சித்தனெவன் - எத்தலத்தும் 97
- சங்கமதே தாபரமாய்த் தாபரமே சங்கமதாய்ச்
செங்கையிடா தாற்றவல்ல சித்தனெவன் - தங்குகின்ற 98
- சத்தெல்லாம் ஆகிச் சயம்புவாய் ஆனந்தச்
சித்தெல்லாம் வல்லசிவ சித்தனெவன் 99

உள்பொருள் இரண்டேயென்றும், ஒன்றாகாமலும் இரண்டாகாமலும் ஒன்று மிரண்டு மின்றாகாமலும் நின்றலின் பொருள் ஒன்றே யிரண்டே யென்றுங் கூறுகின்ற கேவலாத்துவித, துவித, சுத்தாத்துவித நெறியின்கண் சென்று நடுவில் நிற்கின்ற சித்தன் எவன்?

97. பாசுபதாத்திரம் பெறும்படி தவம்புரிந்த அருச்சுனன் தவநிலையைச் சோதிக்க வேடுவ வேடங்கொண்ட நாளில் மூண்ட வெம்போரில், அருச்சுனன் ஏவத் தன்மேற் பாய்ந்து தைத்த பாணத்தை மெல்லிய மலராக விழைந்தும், பிரமனாதி யும்பர்கள் ஏவுதலால் யோகநிலை குலைந்து கண்விழிக்கும்படி மன்மதன் எய்த மலரைப் பாணமாகக் கொண்டும் முனிந்துநின்று, சுவரில் தீட்டப்பட்டிருந்த நிருமாலின் சித்திரவுருவம் சிவமே பொருளென்றுரைக்கப் பேசுவித்த சித்தன் எவன்?

98. சனனம் எடுத்தினைத்த சங்கமம் எனப்படுஞ் சரவுயிர்கள் தாவரமெனப்படும் அசரவுயிர்களாகவும், அவ்வசரவுயிர்கள் சரவுயிர்களாகவுஞ் செங்கையாற் செய்யாமல் சங்கற்பத்தினாற் (நினைவினாலேயே) செய்யவல்ல சித்தன் எவன்?

99. சராசரங்களில் தங்கி நிரம்பிய சத்தெல்லாமாகியும், தானே தோன்றிய முதலாகியும் ஆனந்த சித்து விளையாடல் செய்ய வல்ல சிவசித்தன் எவன்?

- தத்தெல்லாம்

- நீட்டாது நெஞ்சம் நிலைத்தவர்க்கும் தன்னுண்மை
காட்டாது காட்டிநிற்கும் கள்ளவெனவன் - பாட்டோடு 100
- வண்டாலுங் கொன்றை மலரோய் எனமறைகள்
கண்டாலும் காணாத கள்ளவெனவன் - தொண்டாக 101
- அள்ளம் செறியார்க்கே அன்றி அறிவார்க்குக்
கள்ளம் செறியாத கள்ளவெனவன் - எள்ளலறக் 102
- கொண்டவெலாந் தன்பால் கொடுக்குமவர் தம்மிடத்தில்
கண்டவெலாம் கொள்ளைகொளுங் கள்ளவெனவன் -
கொண்டுளத்தில் 103

100. ஆபத்து விபத்துகள் தலைநீட்டாது
மனோலயம்பெற்ற மாதவருக்கும் தனது உண்மை
வெளிப்படக்காட்டாது காட்டி நிற்குங் கள்ளவன் எவன்?

101. வண்டுகள் பாட்டிசைத்து ஒலிக்கப்பெற்ற
கொன்றைமலர் மாலிகை பூண்டவனே யெனத் துதித்து
வேதங்கள் தனது திருமுன்னின்று தரிசித்தாலும் தரிசனைக்கு
அதீதனாய்த் திருவுரு மறைத்து நிற்குங் கள்ளவன் எவன்?

102. தம்மை அடிமைகளாக்கிச் சப்தாதிவிடயங்களில்
வாரிக்கொண்டு செல்கிற ஐம்பொறிகளையும்
வெல்லாதவர்க்கு மறைத்து நின்று மற்றவைகளை
வெல்வார்க்கு மறையாது வெளிப்படுகின்ற கள்ளவன் எவன்?

103. இகழ்வின்றித் தமக்கே யுரியனவாகக் கொண்ட
பொருள் யாவுந் தன்னிடத்திற் சமர்ப்பித்து நிற்கும்
அடியார்களிடத்துக் காணப்பட்ட உடல் பொருள்
ஆவியாகும் உடைமைகள் முழுதும் சருவ சுதந்தரத்துடன்
கொள்ளையிடுகின்ற கள்ளவன் எவன்?

- தன்னையொளிக் கின்றோர்கள் தம்முளொளித் துள்ளவெலாம்
கன்னமிடக் கைவந்த கள்ளவெனவன் - மண்ணுலகைச் 104
- சற்பனைசெய் கின்றதிரோ தானமெனும் சத்தியினால்
கற்பனைசெய் தேமயக்கும் கள்ளவெனவன் - முற்படுமித் 105
- தொண்டலகில் உள்ளஉயிர் தோறுமொளித் தாற்றலெலாம்
கண்டலவு கின்றதொரு கள்ளவெனவன் - விண்டகலா 106
- மண்மயக்கும் பொன்மயக்கும் மாதர் மயக்குமெனும்
கண்மயக்கம் காட்டிநிற்கும் கள்ளவெனவன் - உண்மயக்கு 107
- மாக பறிக்கும் மதியுடையோர் தம்முடைய
காக பறிக்கின்ற கள்ளவெனவன் - ஆசகன்ற 108

104. தன்னைத் தமது மனத்துத் தியானப் பொருளாக்கித்
தற்போதமிழந்து நிற்கின்ற மெய்யடியார் தம்முட் கரந்து
(மறைந்து) நின்று, அவருடைமைகளைக் களவாடுதலிற்
கைதேர்ந்த கள்ளவன் எவன்?

105. அனாதி நித்தமாயுள்ள உலகத்தின் மன்னுயிர்த் தொகுதி
தன்னையுணராது வஞ்சிக்கின்ற திரோதான சத்தியினால்
உள்ளதுபோல் தோன்றி யில்லதாக மறைகின்ற கற்பனை
செய்து மயக்குகின்ற கள்ளவன் எவன்?

106. அனாதி நித்த வலகிலுள்ள உயிர்தோறும் ஒளித்துத்
தன்னுண்மையை அவ்வுயிர்கள் காணாவண்ணம் இருக்கத்
தன் சமர்ப்பினை யெல்லாங்காட்டி உள்ளத்தே யுலவுகின்ற
கள்ளவன் எவன்?

107. உயிர்களை விட்டு நீங்காத மண்ணாசை பொன்னாசை
பெண்ணாசையாகிய மூன்று மயக்கங்களென்னுங் கண்
மயக்கங் காட்டித் தன்னை அவ்வுயிர்களுணராது மயக்கிக்
கரந்துநிற்குங் கள்ளவன் எவன்?

108. உள்ளத்தை மயக்குகின்ற காமம் வெகுளி மயக்க
மென்முகுற்றங்களையுங் களைகின்ற அறிவுடையோர்
தம்முடைய பொன் முதலாகிய பொருள்களைக் களவாடுங்
கள்ளவன் எவன்?

பெண்ணால் எவையும் பிறப்பித்து மற்றைநூதற்
கண்ணால் அழிக்கின்ற கள்வனெவன் 109

7 சதுரன்

- எண்ணாது

நானென்று நிற்கின் நடுவேயந் நானாணத்
தானென்று நிற்கும் சதுரனெவன் - மானென்ற 110

மாயைதனைக் காட்டி மறைப்பித்தம் மாயையிற்றன்
சாயைதனைக் காட்டும் சதுரனெவன் - நேயமுடன் 111

109. குற்றமற்ற இடப்பாக மங்கையால்
எப்பொருளையும் படைத்தருளி, அவை முழுதுந் தனது
நெற்றிக்கண்ணா லழிக்கின்ற கள்வன் எவன்?

110. சின்னாளும் பல்பிணியுஞ் சிற்றுணர்வுஞ் சுதந்தர
வீனமுமுடைய தமது சிறுமையை யெண்ணாமற்
சகமுதல்வன் நானென்று தருக்குற்று நிற்கில், அங்ஙனம்
நிற்பவர் மத்தியில் அந்த நான் வெட்கமுறப் பதிப்பொருள்
தான் என்று தோன்றி நிற்குஞ் சதுரன் எவன்?

111. மான் என்னப்பட்ட அசுத்த மாயையைத் தனுகரண
புவனபோகங்களாகத் தோற்றுவித்து, அம்மாயையால்
உயிர்கள் தன்னை யுணராது மறைப்பித்துத் தன் ஒளியை
யதனுட் காட்டுகின்ற சதுரன் எவன்?

112. நான்கு வேதங்களும், நான்முகத்தேவனும்,
நாராயணமூர்த்தியும் அன்பு கொண்டு தேடுந்தோறுந் தான்
மறைந்து வெளிப்படாத மேம்பாடுடைய சதுரன் எவன்?

நான்மறையும் நான்முகனும் நாரணனும் நாடுதொறும்
தான்மறையும் மேன்மைச் சதுரனெவன் - வான்மறையாம் 112

முன்னை மறைக்கும் முடிப்பொருளென் றாய்பவர்க்கும்
தன்னை மறைக்கும் சதுரனெவன் - உன்னுகின்றோர் 113

சித்தத்திற் சுத்த சிதாகாசம் என்றொருசிற்
சத்தத்திற் காட்டும் சதுரனெவன் 114

8 தேவன் - உயர்வென

- முத்தரென

யாவர் இருந்தார் அவர்காண வீற்றிருக்கும்
தேவர் புகழ்தலைமைத் தேவனெவன் - யாவர்களும் 115

இவ்வணத்தன் இவ்விடத்தன் இவ்வியலன் என்றறியாச்
செவ்வணத்தன் ஆம்தலைமைத் தேவனெவன்

- மெய்வணத்தோர் 116

113. பெருமைகுன்றாப் பழமையாயுள்ள இருக்கு, எசர்,
சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களின்
முடிமீதமர்ந்த பொருளீதென ஆராய்பவர்க்குந் தன்னுருவைக்
காட்டாது மறைக்கின்ற சதுரன் எவன்?

114. நியானிக்கும் அன்பரது சிந்தையிற் தோன்றித் தனது
சொருபம் சுத்த ஞானாகாயம் என்றொரு மொழியால்
உணர்தியருளுஞ் சதுரன் எவன்?

115. எவர் சீவன் முத்தர் பரமுத்தராக உள்ளவரோ
அப்பெரியார் சேவிக்க, ஏதமற்ற பீடத்தில்
எழுந்தருளியிருக்கும், தேவப் பெருமக்கள் தகவொடு
புகழ்ந்து போற்றும் தலையாய தேவன் எவன்?

116. இன்ன இடத்தில் இருப்பவன் இந்த குணமுடையான்
என யாவராலு முணரப்படாத அழகிய வண்ண
முடையனாகிய தலைமையுடைய தேவன் எவன்?

- தாம்வாழ அண்ட சராசரங்கள் தாம்வாழ
நாம்வாழத் தன்னுரையாம் நான்மறைகள் - தாம்வாழச் 117
சாருருவின் நல்லருளே சத்தியாய் மெய்யறிவின்
சீருருவே ஒருருவாம் தேவனெவன் - ஈருருவும் 118
ஒன்றென் றுணர உணர்த்தி அடியருளம்
சென்றங் கமர்ந்தருளும் தேவனெவன் - என்றென்றும் 119
தற்சகசம் என்றே சமயம் சமரசமாம்
சிற்ப்பையில் வாழ்கின்ற தேவனெவன் 120

9 மதுரிக்கும் தேவன்

வக்ரிதாரி

- பிற்படுமோர்

பொய்விட்டு மெய்ந்நெறியைப் போற்றித்தற் போதத்தைக்
கைவிட்டு ணைவே கடைப்பிடித்து - நெய்விட்ட 121

117 - 118. சத்திய ஞானசொருப சித்தர்கள் தாம் வாழவும்,
அண்டங்களிலுள்ள சராசரவுயிர்கள் வாழவும், நாம்
அனைவரும் வாழவும், தன்னால் திருவாய் மலர்ந்தருளிச்
செய்யப்பட்ட வேதங்கள் நான்கும் வாழவுந் தான் பெற்ற
திருமேனியைத் தந்த திருவருளே சத்தியாக மெய்யறிவின்
சிறந்த வருவமே தன் ஒப்பற்ற திருவருவமாகக்
கொண்டுள்ள தேவன் எவன்?

119. சீவ பர சொருபங்கள் இரண்டும் ஒன்றை
விட்டொன்று அகலாத அநன்னியமான ஒன்றென்றுணர
உணர்த்தி, அடியர் உள்ளக் கோயிலிற் குருவடிவொடு
சென்று வீற்றிருக்கின்ற தேவன் எவன்?

120. எக்காலத்துந் தனக்குச் சகசமா யமைந்துள்ள
திருக்கோயிலென்று கொண்டு சமயநெறிக்குஞ்
சமரசநெறிக்கும் பொதுவாகிய சிற்ப்பையில் வாழா நின்ற
தேவன் எவன்?

121 - 129. கீழ்ப்படுகின்ற பொய்ச்சமய நெறியைவிட்டு
மெய்ச்சமய நெறியை யோம்பி, தான் என மேலெழும்

- தீப்போற் கனலும் செருக்கறவே செங்கமலப்
பூப்போலும் தன்தாள் புணைபற்றிக் - காப்பாய் 122
வெண்ணீ றணிந்து விதிர்விதிர்த்து மெய்ப்பொடிப்பக்
கண்ணீர் அருவி கலந்தாடி - உண்ணீர்மை 123
என்புருகி உள்ளுருகி இன்பார் உயிருருகி
அன்புருகி அன்புருவம் ஆகிப்பின் - வன்பகன்று 124
புண்ணியா திங்கட் புரிசடையாய் பொன்னிதழிக்
கண்ணியா எங்கள் களைகண்ணை - எண்ணியாங் 125
கன்பார்க் கருளும் அரசே அமுதேபே
ரின்பக் கடலே எமதுறவே - மன்பெற்று 126
மாற்றுரையாப் பொன்னே மணியேளம் கண்மணியே
ஏற்றுவந்த மெய்ப்பொருளே என்றுநிதம் - போற்றிநின்றால் 127

உணர்வைநீக்கி, மெய்யுணர்வையே யுறுதியாகப்பிடித்து,
நெய் சொரியப்பெற்ற அக்கினிபோற் சொலித்துச் சுடுகின்ற
அகங்காரக்கிரந்தி நசிக்கத் தாமரைமலர்போன்ற தனது
திருவடித் தெப்பத்தைப் பற்றி இரட்சையாகிய
திருவெண்ணீற்றை விதிப்படி யணிந்து, நடுநடுங்கி,
மெய்யில் வேர்வையரும்ப, ஆனந்தக்கண்ணீர்
அருவிகலந்தோட., உள்ளியல்பு தோன்ற என்பு
நெகிழ்ந்துருகியும், மனங்கசிந்துருகியும், இன்பம்நிறைந்த
உயிருருகியும், அன்புருகியும், அன்பே யோர் வடிவமாகப்
பொருந்நி, கடினஇதயம் நீங்கி, புண்ணியசொருபா!
சந்திரகண்டம் அணிந்த கட்டப்பட்ட செஞ்சடையாய்!
பொன்னென விளங்குங் கொன்றைமாலையாய்!
எங்கட் காதரவாயுள்ளாய்! நினைத்தபடி அன்பருக்கருளும்
அரசே அமுதமே! பேரின்ப சமுத்திரமே! எங்கட்கு உறவே!
மாற்றுகரைக்க முடியாதுயர்ந்த பசும்பொன்னே!

உள்ளூறி உள்ளத் துணர்வூறி அவ்வுணர்வின்
அள்ளூறி அண்ணித் தமுதூறித் - தெள்ளூறும் 128
வான்போல் பரவி மதிபோல் குளிர்ந்துயர்கோல்
தேன்போல் மதுரிக்கும் தேவனெவன் 129

10 நாதன்

- வான்போனார்

மாண்கொடுக்கும் தெய்வ மடந்தையர்க்கு மங்கலப்பொன்
நாண்கொடுக்க நஞ்சுவந்த நாதனெவன் 130

11 முதல்வன்

- நாண்மலர்பெய்

தார்த்தியாய்த் தேவர் அரகரவென் நேத்தஅட்ட
மூர்த்தியாய் நின்ற முதல்வனெவன் 131

மாணிக்கமணியே! எங்கண்மணியே! தரும வெள்விடை
யாகிய லூர்தியை விரும்பிய மெய்ப்பொருளே! யென்று
நிதமுந் தோத்திரம் புரிந்து நின்றால், அப்பொழுதே
யுள்ளூறியும், அவ்வுள்ளத்துணர்வூறியும், அவ்வுணர் வில்
நிரம்பி யூறியுந் தித்திக்கும் அமுதூறித் தெண்ணீர் சுரக்கும்
முகில்போற் பரந்து சந்திரனைப்போற் குளிர்ந்து,
உயர்வுடைய கொம்புத்தேன்போல் இனிக்குந் தேவன்
எவன்?

130. திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த காலையில் முன்னர்த்
தோன்றி விண்ணளவும் எழுந்த ஆலகாலத்தின்
வெம்மையால் தகிக்கப் பட்டிறந்த தேவர் உயிர்பெற்றெழு
மாட்சிமையைக் கொடுக்கின்ற மங்கல சூத்திரத்தைத்
தேவமாதர்க்குக் கொடுக்கும்படி அக்கொடிய நஞ்சினை
யமுதுசெய்தருளிய நாதன் எவன்?

131. தேவர்கள் அன்பினால் அன்றுபூத்த மலர்களைத் தூவி
அரஅரவென்று முழக்கஞ் செய்து தோத்திரித்து வழிபட,
அட்டமூர்த்தியாக நின்ற முதல்வன் எவன்?

12 கணேசன்

- சீர்த்திபெற

காண்டற் புதவடிவாய் எத்தேவ ரேனுநின்று
காண்டற் கரிதாம் கணேசனெவன் - வேண்டிற்றுப் 132
பூமியெங்கும் வாழ்த்திப் புகழ்வார் விரும்புமிட்ட
காமியங்கள் ஈயும் கணேசனெவன் - நாமியங்கள் 133
ஏண வருமிடையு நெல்லாம் அகற்றியருள்
காண எமக்கீயும் கணேசனெவன் 134

13 சரமி

- மாணவரு

முந்த மறையின் முழுப்பொருளை நான்முகற்குத்
தந்த அருட்கடலாம் சாமியெவன் 135

132. புகழ்பெறும்படி இவ்வுலகில் அதிசயவடிவுடைய
வனாகி யெத்தகைய தேவராயினும் முன்னின்று
காண்பதற்கரிய பொருளான கணேசமூர்த்தி எவன்?

133. தன் அருட்கருணையை யாசித்துப் பூவுலகமெங்குந்
தன்னை வாழ்த்திப் புகழ்கின்றவர் விரும்பிய காமியங்களை
யருளாநின்ற கணேசமூர்த்தி யெவன்?

134. வலியுடையனவா யெதிர்க்கும் இடையூறு முழுதும்
விலக்கி யாம்உயிர் வாழும்படி தனது திருவருளைத்
தரிசிப்பித் தெமக்கு வழங்குங் கணேசமூர்த்தி எவன்?

135. மாட்சிமையுடைய சிவபெருமானும் வேதத்தின்
முழுப்பொருளைக் கேட்க விரும்பி முந்தி நிற்க,
அவ்வரும்பொருளைப் பிரமதேவனுக்கு உபதேசித்த
கருணைக்கடலாகிய சாமியெவன்?

14 குகேசன்

- தந்தமக்காம்

வாதகற்றி உண்மை மரபளித்து வஞ்சமலக்
கோதகற்றும் நெஞ்சக் குகேசனெவன் 136

15 கடவுள்

- தீதகற்றித்

தங்கும் உலகங்கள் சாயாமற் செஞ்சடைமேல்
கங்கைதனைச் சேர்த்த கடவுளெவன் 137

16 பரமன்

- எங்குறினும்

கூம்பா நிலைமைக் குணத்தோர் தொழுகின்ற
பாம்பா பரணப் பரமனெவன் 138

17 குழகன்

- கூம்பாது

போற்றுரைத்து நிற்கும் புனிதன்மேல் வந்தகொடுங்
கூற்றுதைத்த செந்தாள் குழகனெவன் 139

136. அடியராயினோர் தத்தமக்காகின்ற தருக்கங்களை யகற்றி, தனது மரபுக்குரிய உண்மை ஞானத்தை உபதேசித்து, வஞ்சத்தினையுடைய ஆணவ காமிய மாயைகளின் குற்றங்களை அறுத்தருளியவர் இதயக் கோயிலுள் வசிக்குங் குகேசன் எவன்?

137. பகீரதன் செய்த பெருந்தவத்தால் வருவித்த ஆகாய கங்கையால் உலகங்கள் அழியாமற் காத்துத் தீமையகற்றி அதனைத் தனது செஞ்சடைமீது சேர்த்தணிந்த கடவுள் எவன்?

138. எவ்விடத்திருக்கப் பெறினுஞ் சுருங்கா நிலைமையுடைய சற்குணத்தோர் வணங்குகின்ற பாம்பாபரணத் தரித்த பரமன் எவன்?

139. உள்ளன்பு குறையாது தோத்திரஞ்செய்து வழிபட்ட புண்ணியராகிய மார்க்கண்ட முனிவர்மேற் சினந்துவந்த கொடிய காலனையுதைத்த சேவடியுடைய குழகன் (கட்டழகன்) எவன்?

18 ஐயன்

- ஆற்றலுறு

வையம் துதிக்கும் மகாலிங்க மூர்த்திமுதல்
ஐயென்று மூர்த்தியெனும் ஐயனெவன் 140

19 எல்லாம் உடையான்

- ஐயந்தீர்

வல்லார்சொல் வண்ணமெந்த வண்ணமெந்த வண்ணங்கள்
எல்லாம் உடைய விதத்தெனெவன் 141

20 பரமார்த்தன்

- எல்லார்க்கும்

தாம்தலைவ ராகத்தம் தாள்தொழுமெத் தேவர்க்கும்
ஆற்றலைமை ஈந்தபர மார்த்தனெவன் 142

140. உலகம் புகழ்கின்ற முடிவிலாற்றலுடைய மகாலிங்கமூர்த்திமுதல் சந்திரசேகரர், அர்த்தநாரீசர், நடராசர், கலியாணசுந்தரர், பிட்சாடனர், இடப வாகனர், காமதகனர், காலகாலர், திரிபுராந்தகர், கங்காதரர், நந்நியூரியர், யாகசங்காரர், திருமாலிடப்பாகர், கிராதவடிவர், கங்காள நாதர், தண்டிசப்ரசாதர், திருநீலகண்டர், சக்கரதானேஸ்வரர், சோமாக்கந்தர், கணேசானுக்கிரகர், ஏகபாதருத்திரர், சுகாசனர், ஸ்ரீதஷிணாமூர்த்தி, அணைத் தெழுந்த நாயகர் ஈறாக இருபத்தைந்து மூர்த்தமுடையவன் என்னும் ஐயன் எவன்?

141. சந்தேக நீங்கிய வல்லவர் சொல்லுகின்ற வடிவங்கள் எவையோ அவையெல்லாமுடைய இதத்தன் (புண்ணியன்) எவன்?

142. சீவர்கள் தேவர்கள் யாவார்க்கும் தாம் தலைவராகும் படித் தனது திருவடிகளை வணங்குகின்ற எத்தேவருக்கும் மேலாகிய தலைமையைக் கொடுத்தருளும் பரமார்த்தன் (உன்னதப் பொருளாகவுள்ளவன்) எவன்?

- போந்துயிர்கள்

எங்கெங் கிருந்துமனத் தியாது விழைந்தாலும்
அங்கங் கிருந்தளிக்கும் அண்ணலெவன் 143

22. முக்கண்ணன்

- புங்கமிரும்

அண்ணல் திருமலர்க்கை ஆழிபெறக் கண்ணிடந்த
கண்ணற் கருளியுமக் கண்ணலெவன் 144

23 தயாளன்

- மண்ணிடத்தில்

ஓயாது சூல்முதிர்ந்த ஓர்பெண் தனக்காகத்
தாயாகி வந்த தயாளனெவன் - சேயாக 145

143. சீவர்கள் வினைப்போகந் துய்க்க எந்தத் தனு கரணங்
களைப் பெற்று, எந்தப் புவனங்களிலிருந்து, எந்தப்
பொருளை யனுபவிக்கச் சிந்தித்து வாஞ்சித்தாலும்
(விரும்பினாலும்) அவர் இருக்குமிடத்திலிருந்து வாஞ்சித்
தவைகளை வழங்கும் அண்ணல் (பெருமையுடையவன்)
எவன்?

144. மிக்கபெருமையுடைய தாமரைக் கைத்தலந் தாங்கிய
சக்கராயுதம் பெறும் பொருட்டுத் திருவீழிமிழலையை
யடைந்து, அங்குள்ள சிவலிங்கப் பெருமானைத்
தினந்தோறும் ஆயிரம் தாமரைப்பூக்கொண்டு அருச்சிக்கையில்
ஒரு மலர் குறைய அங்ஙனே தனது கண்மலரை இடந்து
(அகழ்ந்து) திருவடியிற் சாத்தக்கண்டு, திருவுள்ளமகிழ்ந்து
விஷ்ணுமூர்த்திக்குச் சக்கரம் வழங்கிச் சக்கரதானவரதல்
எனப் பெயர்பெற்ற முக்கண்ணன் எவன்?

145. திருச்சிராப்பள்ளி யென்னுஞ் சிவதலத்திற்
சிவபக்தியிற் சிறந்த ஓர் மாது, கருப்ப வேதனை
படுஞ்சமயத்தில் தன்னருகிலிருந்து உதவி புரிவா
ஒருவரும் இலரேயெனத் தளர்வுறக்கண்டு அவ
மனந்தளராமல் ஈன்றெடுத்த தாய்போலுருக் கொண்டு
சென்றுபகரித்துத் தாயுமான தயாளன் எவன்?

வேல்பிடித்த கண்ணப்பன் மேவுமெச்சில் வேண்டுமிதத்
தாற்பொசித்து நேர்ந்த தயாளனெவன் - பாற்குடத்தைத் 146

தான்தந்தை என்றெறிந்தோன் தாளெறிந்த தண்டிக்குத்
தான்தந்தை ஆன தயாளனெவன் - தான்கொண்டு 147

146. திருக்காளத்தி கிரிக்கு அடுத்த உடுப்பூரில் வேடுவர்
குலத்தில் அவதரித்த திண்ணனார் என்னும் இயற்பெயர்
பெற்ற முருகப்பிரான் போல் வேலேந்திய செங்கைக்
கண்ணப்பநாயனார் பண்டைத் தவத்தாற் குடுமித்தேவருக்கு
ஆட்பட்டு வழிபுரிந்த அன்பின் மிகுதியால்
சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சமைத்த ஊனமுதம்
இன்கவையுடைத்தோ வெனச் சுவை கண்டுணர, முன்னர்த்
தாம் எச்சில் செய்து பின்னர் நிவேதிக்க, அதனை விரும்பிய
நன்மையுடையதாகப் பூசித்து, நாட்கள் ஓர் ஆறில் முத்தியை
யளித்த தயாளன் எவன்?

147. திருச்சேய்ஞ்ஞலூரிலே; பிராமண குலத்திலே
அவதரித்த விசாரசுமர் என்பவர் ஆவினத்தின்மேல்வைத்த
அன்பின்மிகுதியால் தம்ஊரவர் பசுக்களைத் தாம் காட்டிற்
கொண்டு சென்று மேய்த்துவர அனுமதிபெற்று
மேய்த்துவருநாளில், அவர் அங்குச் செய்த
சிவலிங்கபூசைக்கு இன்றியமையாத அபிடேகத்திற்குப்
பசுக்கள் நாமே மடிசுரந்து சொரிந்து நிரப்பிய பாற்குடத்தைக்
கண்ட அவருடைய பிதாவானவர் கோபித்துப்
பாற்குடத்தைத் தாளால் இடற, அச்சிவஅபராதத்தைச்
சகிக்கலாற்றாது, தந்தை தானை மழுப்படை (கோடரி)
எறிந்து துணித்தருள, அவ்வருஞ்செயலை உவந்து, தானே
அத்தொண்டருக்குத் தந்தையாகி, அவரைத் தொண்டர்க்கு
நாயகராக்கி, அவர் அரசியற்ற ஓர் அண்டமும், தன்
திருக்கோயில்கள்தோறுந் தனிப்பொற்கோயிலும், தனக்கு
நிவேதிக்கப்பட்ட போனகமும், திருமுடித்தாமமும்
அவர்க்குப் பரிசு வழங்கி உயர்த்திய தயாளன் எவன்?

- சம்பு நறுங்கனியின் தன்விதையைத் தாள்பணிந்த
சம்பு முனிக்கீழும் தயாளனெவன் - அம்புவிடில் 148
- ஆண்டவனென் றேத்தப்பொன் னம்பலத்தில் ஆனந்தத்
தாண்டவம்செய் கின்ற தயாளனெவன் 149

24 முத்தன்

- காண்தகைய

- முத்துச் சிவிகையின்மேல் முன்காழி ஓங்குமுழு
முத்தைத் தனிலைத்த முத்தனெவன் 150

25 வள்ளல்

- பத்திபெறு

- நாவொன் றரசர்க்கு நாம்தருவேம் நல்லூரில்
வாஎன்று வாய்மலர்ந்த வள்ளலெவன் - பூவொன்று 151

148. நன்மணம் வீசுஞ் சம்புநாவல் கனியின் விதையைச்
சிவலிங்கம் எனப் பாவித்து மெய்யன்பினார் பூசித்துத் திருவடி
வணங்கிய சம்புமுனிவருக்கு வீட்டுப்பேற்றை வழங்கிய
தயாளன் எவன்?

149. ஆண்டவனாவான் இவனேயென்று உலகத்தோர்
தோத்திரித்து வழிபடப் பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தத்
திருக்கூத்தாடுகின்ற தயாளன் எவன்?

150. சீகாழியில் அவதரித்த முழுமுத்தினை ஒத்த திருஞான
சம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரை உலகத்தோர் தரிசிக்கும்படி
அழகிய முத்துச் சிவிகையில் ஏற்றிலைத்த முத்தன் எவன்?

151. சிவபக்தி நிரம்பப்பெற்ற திருநாவுக்கரசர் சத்திமுற்றம்
என்னுஞ் சிவதலத்திற் சென்று சிவபெருமானைத் துதித்த
சமயத்தில், எமன் தம்மைக் கடைநாளிற் பற்றிக் குமைப்பதன்
முன்னர் "பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்து வை"
யெனப் பிரார்த்திக்க, "நீ நல்லூர்க்கு வா, அங்கே நின்று
எண்ணத்தை முடித்தருள்வேம்" என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளிய வள்ளல் எவன்?

- நன்தொண்டர் சுந்தரரை நாம்தடுக்க வந்தமையால்
வன்தொண்டன் நீஎன்ற வள்ளலெவன் - நன்தொண்டன் 152
- காணிக்கை யாகக் கருத்தளித்தார் தம்மொழியை
மாணிக்கம் என்றுரைத்த வள்ளலெவன் - தாணிற்கும் 153
- தன்னன்பர் தாம்வருந்தில் சற்றுந் தரியாது
மன்னன் பருளளிக்கும் வள்ளலெவன் - முன்னன்பில் 154
- சால்புடைய நல்லோர்க்குத் தண்ணருள்தந் தாட்கொளவோர்
மால்விடைமேல்வந்தருளும்வள்ளலெவன் - மான்முதலோர் 155

152. கைலையங்கிரியினின்று அனுப்பப்பட்டுப்
பூவுலகில் அவதரித்த நல்ல தொண்டராகிய சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரை நோக்கி, "நாம் உனது திருமணத்தில் உன்னைத்
தடுத்தாட்கொள்ள வந்தமையால் நீ யெனக்கு
'வன்தொண்டன்' என்றருளிய வள்ளல் எவன்?

153. நன்மையைத் தருகின்ற சொல் தொண்டிற்குத் தனது
கருத்தைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்த திருவாதவூரடிகள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவாசகச் சுருதியை மாணிக்கம்
என்று வியந்துரைத்த வள்ளல் எவன்?

154. திருவடியை அடையும்பொருட்டு மேற்கொண்ட
தவமுயற்சியில் நிற்குந் தன்னடியார் மனம்வருந்தில்
சிறிதுஞ் சகியாது, அவர் உள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்து
அளித்தருளும் வள்ளல் எவன்?

155. தன்னைத் தியானிக்கும் அன்புடன் குணமாட்சிமை
புடைய நல்லோர்க்குக் குளிர்ந்த கருணையை வழங்கி
ஆட்கொள்ளும்பொருட்டு ஒப்பற்ற மால்விடை ஊர்ந்து
காட்சிநர வந்தருளும் வள்ளல் எவன்?

தாமலையா வண்ணம் தகையருளி ஓங்குவெள்ளி
மாமலைவாழ் கின்றஅருள் வள்ளலெவன் 156

20 தெய்வம் காண்

- ஆமவனே

நம்மைப் பணிகொண்டு நாரணனும் நாடரிதாம்
செம்மைக் கதியருள்நம் தெய்வங்காண் - எம்மையினும் 157

நாடக் கிடைத்தல் நமக்கன்றி நான்முகற்கும்
தேடக் கிடையாநம் தெய்வங்காண் - நீட்சரீர் 158

நல்வந் தனைசெய்யும் நம்போல்வார்க் கோர்ஞானச்
செல்வந் தருநமது தெய்வம்காண் - சொல்வந்த 159

எண்மைபெறும் நாமுலகில் என்றும் பிறந்திறவாத்
திண்மை அளித்தருள்நம் தெய்வம்காண் 160

156. திருமால் முதலாகிய தேவர்கள் தரிசன நிமித்தம் அலையாத வண்ணம் அன்புகாட்டி யுயர்ந்த வெள்ளி மாமலையில் ஸ்ரீ கண்டருத்திரராக வாழ்கின்ற கிருபை மிக்க வள்ளல் எவன்?

157. அவ்வள்ளலாய் உள்ளவனே நம்மைத் தொண்டு கொண்டு நாராயணமூர்த்தியும் நாடுதற்கரிய பெருமையுள்ள முத்தியின்பத்தைத் தருகின்ற நமது தெய்வமாம்.

158. (அவனே) எப்பிறவியினுங் கருதக் கிடைப்பது நமக்கேயன்றிப் பிரமதேவனுக்குந் தேடினுங் கிடைத் தற்கரிய நமது தெய்வமாம்.

159. (அவனே) நீண்ட சிறப்பினையுடைய நல்ல வந்தனை செய்கின்ற நம்மையொத்த அடியார்க்கு நிகரில்லா ஞானச் செல்வம் தருகின்ற நமது தெய்வமாம்.

160. (அவனே) பிறராற் சொல்லப்படும் எளிமையுடைய நாம் மண்ணுலகில் என்றும் பிறந்திறவா உறுதியைளித் தருளும் நமது தெய்வமாம்.

27 தேசிகன் காண்

- வண்மையுற

முப்பாழ் கடந்த முழுப்பாழுக் கப்பாலைச்
செப்பாது செப்புறுநம் தேசிகன்காண் - தப்பாது 161

தீரா இடும்பைத் திரிபென்பதி யாதொன்றும்
சேரா நெறியருள்நம் தேசிகன்காண் - ஆராது 162

சித்தம் தெரியா நிலைமே வியநமது
சித்தம் தெளிவிக்கும் தேசிகன்காண் - வித்தரென 163

யாதொன்றும் தேரா திருந்தநமக் கிவ்வுலகம்
தீதென் றறிவித்த தேசிகன்காண் 164

161. (அவனே) சகப்பாழ் சீவப்பாழ் பரப்பாழ் என்னும் முப்பாழும் தாண்டி, அவ்விடத்துள்ள முழுப்பாழாகிய பிரகிருதிக் கப்பாற்பட்ட பரம ராசியப் பொருளைப் புகழ்பெற நமக்குச் சொல்லாமற் சொல்லியருளும் நமது பரமாசாரியனாம்.

162. (அவனே) நீங்காத துன்பத்தையுடைய வேறுபாடு யாதொன்றும் அடையாத ஞானநெறியைப் பிசகுஇன்றி நமக்கு உபதேசிக்கும் பரமாசாரியனாம்.

163. (அவனே) பதி பசு பாச இலக்கணந் தெரியாது உழல்கின்ற அஞ்ஞான நிலையுற்றிருந்த நமது சித்தந் தெளிய நாள்தோறுந் தெளிவிக்கும் நமது பரமாசாரியனாம்.

164. (அவனே) உயிர்க்குறுதி பயப்பனவாகிய அறம்பொருள் இன்பம் வீடெனப்படும் நால்வகைப் புகுடார்த்தங்களுள் யாதொன்று முணராமற் பித்தர் போலறிவுமயங்கிக் கிடந்த நமக்கு இப்பிரபஞ்சச் சிற்றின்பப்போகம் தீமையுடையது என்றறிவித்த பரமாசாரியனாம்.

அப்பன் காண்

- கோதின்றி

- ஓசை பெறுகடல்கு முற்ற வுலகினம்மை
ஆசை யுடனீன்ற அப்பன்காண் - மாசுறவே 165
வன்பாய் வளர்க்கின்ற மற்றையர்போ லல்லாமல்
அன்பாய் நமைவளர்க்கும் அப்பன்காண் - இன்பாக 166
இப்பாரில் சேயார் இதயம் மலர்ந்தம்மை
அப்பா எனும்நங்கள் அப்பன்காண் - செப்பாமல் 167
எள்ளித் திரிந்தாலும் இந்தா என்றின்னமுதம்
அள்ளிக் கொடுக்குநம தப்பன்காண் - உள்ளிக்கொண் 168

165. (அவனே) வீசுகின்ற அலைகளால் ஓசைபெற்ற கடல் குழந்த வுலகிற் குற்றமின்றி ஆசையுடன் நம்மைப் பெற்றெடுத்த அப்பனாம்.

166. (அவனே) குற்றங்கள் மக்களிடத்துப் பொருந்தவிட்டு அவற்றைக் களையாமல் அன்பின்றி வளர்க்கின்ற மற்றைய உலகத் தந்தையர் போலல்லாமல் அன்போடு நம்மை வளர்க்கும் அப்பனாம்.

167. (அவனே) இன்பமுண்டாக இவ்வுலகத்து மன்னுயிர்களாகிய குழவிகள் இதயமகிழ்ந்து, "அம்மையப்பா" என்றழைக்கின்ற நமது அப்பனாம்.

168. அவனது புகழை நாம் துதியாமல் இகழ்ந்து திரிந்தாலும் அது குறித்துத் தன் வண்மையை ஒளிக்காமல் இதனைப்பெற்றுக்கொள் என்று தனது கருணைத் திருவமுதை நாம் உண்ண அள்ளிக்கொடுக்கும் (அவனே) நமது அப்பனாம்.

- டின்றே அருள்வாய் எனத்துதிக்கில் ஆங்குநமக்
கன்றே அருளுநம தப்பன்காண் - நன்றேமுன் 169
காதரவு செய்து நலம் கற்பித்துப் பின்பெரிய
ஆதரவு செய்யுநங்கள் அப்பன்காண் - கோதுறுமா 170
வஞ்சமலத் தால்வருந்தி வாடுகின்ற நந்தமையே
அஞ்சலஞ்ச லென்றருளும் அப்பன்காண் - துஞ்சலெனும் 171
நச்சென்ற வாதனையை நாளுமெண்ணி நாமஞ்சம்
அச்சம் கெடுத்தாண்ட அப்பன்காண் - நிச்சலுமிங் 172
கேயிரவும் எல்லும் எளியேம் பிழைத்தபிழை
ஆயிரமும் தான்பொறுக்கும் அப்பன்காண் - சேயிரங்கா 173

169. (அவனே) வேண்டுவதொன்றை எண்ணிக் கொண்டு, இத்தினமே எமக்கருள்வாய் என்று துதிசெய்யில், அத்தினமே நமக்கருள்கின்ற நமது அப்பனாம்.

170. (அவனே) நாம் துன்மார்க்க நெறியில் நின்று பாவகருமங்களைச் செய்யும்போது நம்மைமிகவும் மறக் கருணையால் அச்சுறுத்தித் திருத்திச் சன்மார்க்க நெறியில் நிற்கும்படி அறக்கருணைகாட்டி இதோபதேசஞ் செய்யும் நம்முடைய அப்பனாம்.

171. (அவனே) குற்றம் உற்றதும் மிகவும் உயிர்களை வஞ்சிப்பதுமாகிய மும்மல வலியால் அஞ்ஞான மேலிட்டுப் பல பிறவிகளெடுத்துத் துன்பமடைந்து வாடுகின்ற நம்மை அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் என்று அபயமளிக்கின்ற நமது அப்பனாம்.

172. (அவனே) விடத்தையொப்பதாகிய மரணமென்னும் வாதனையைத் தினந்தோறும் நினைந்து, நாம் அஞ்சும் அச்சத்தை அறுத்து, நம்மை யடிமைகொண்ட அப்பனாம்.

173. (அவனே) இவ்வுலகில் இரவும் பகலும் அறிவிலி களாகிய நாம் இயற்றும் குற்றங்களாயிரமும் பொறுத்து நமக்கருள் செய்கின்ற நமது அப்பனாம்.

முன்னம் எடுத்தணைத்து முத்தமிட்டுப் பாலருத்தும்
அன்னையினும் அன்புடைய அப்பன்காண் 174

29 நற்றாய் காண்

- மன்னுலகில்

வன்மை யறப்பத்து மாதம் சுமந்துநமை
நன்மை தரப்பெற்ற நற்றாய்காண் - இம்மைதனில் 175
அன்றொருநாள் நம்பசிகண் டந்தோ தரியாது
நன்றிரவில் சோறளித்த நற்றாய்காண் - என்றுமருட் 176
செம்மை இலாச்சிறிய தேவர்கள்பால் சேர்க்காது
நம்மை வளர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - சும்மையென 177

174. (அவனே) தான் பெற்ற குழந்தை பசியால் வருந்தி
அழாமுன்னர்க் கைகளால் எடுத்து, மார்பில் அணைத்து
முத்தமிட்டு முலைப்பாலுட்டுத் தாயினும் பேரன்புடைய
நமது அப்பனாம்.

175. (அவனே) நமக்கு நன்மையைத் தரும்படி
நம்மையுலகின்கண் தனது சரீர வலிகெடப் பத்துமாதங்கள்
சுமந்து பெற்றெடுத்த நல்ல தாய் காண்.

176. (அவனே) இவ்வுலகியல் வாழ்வில்
முன்னொருதினத்தில் பசித்திருந்த நம்மைப் பார்த்து ஐயோ!
திருஉள்ளம் பொறாமல் நலம் சிறந்த (அந்த) இரவு
நேரத்தில் எழுந்தருளி அன்னம் அளித்த நல்லதாய் காண்.

177. (அவனே) எக்காலத்தும் மருள்வடிவும்
மருள்நாட்டமும் (நோக்கும்) பெற்றுச் சிறிதும்
அருள்நாட்டமும் அருட்பெருமையு மில்லாத சிறு
தேவர்கள் வகுத்த சிறு நெறியிற் சேர்க்காமல் நம்மைத்
தனது பெருநெறியிற் சேர்த்து, அருட்.பேற்றினுக்
குரியவராக வளர்க்கின்ற நல்ல தாய் காண்.

மூளும் பெருங்குற்றம் முன்னிமேல் மேற்செயினும்
நாளும் பொறுத்தருளும் நற்றாய்காண் - மூளுகின்ற 178

வன்னெறியிற் சென்றாலும் வாவென் றழைத்துநமை
நன்னெறியிற் சேர்க்கின்ற நற்றாய்காண் - செந்நெறியின் 179

நாம்தேடா முன்னம் நமைத்தேடிப் பின்புதனை
நாம்தேடச் செய்கின்ற நற்றாய்காண் - ஆம்தோறும் 180

காலம் அறிந்தே கனிவோடு நல்லருட்பால்
ஞாலம் மிசையளிக்கும் நற்றாய்காண் - சாலவறு 181

178. (அவனே) நம்மை மேலேற ஓட்டாது கீழ்ச்சனங்
களிற் புகுத்தி, நரகத்தில் அமிழ்த்தவல்ல தலைமேல்
வைக்கப்பட்ட சுமையைப்போல அதிகரித்துப் பெருகுகின்ற
பஞ்ச மகா பாதகங்களை நாம் நினைந்து செய்தபோதினும்,
தனது பெருங்கருணையால் அவற்றைத் தன் திருவுளத்திற்
கொண்டு கோபியாமல் மன்னித்து, நமக்கும் அருள்
வழங்குகின்ற நல்ல தாய்காண்.

179. (அவனே) தீமைகள் அதிகரிக்கின்ற துன்மார்க்கத்தில்
நாம் சென்றாலும், அறியாமையாற்புக்க அந்நெறியினால்
துன்புறுவோம் என இரங்கி, நம்மிடத்து வைத்த
தனிப்பெருங்கருணையால் இங்கு வருக வென்றழைத்து
நம்மைத் தன் அருளடைதற்குரிய சன்மார்க்க நெறியிற்
சேர்த்தருளுகின்ற நல்ல தாய் காண்.

180. (அவனே) நம்மையுடையன், நம்மை நீங்கா
வுறவினன், நமது துணைவன், நமது பெருங்காவலன்
என்றுணர்ந்து தன்னைச் சிரத்தையுடனே நாம் தேடு வதன்
முன்னம் தன்கருணையால் நம்மைத் தேடியடைந்து, தனது
அருமையும் பெருமையும் உபகார குணமும் நாம் உணர
வுணர்த்திப் பின்னர்த் தான் கரந்து (மறைந்து), தன்னை நாம்
தேடும்படி செய்கின்ற நல்லதாய் காண்.

181. (அவனே) உலகத்தில் இக பர போகங்களில்
வெறுப்பும், திருவருளில் விருப்பும் நமக்குண்டாகுந்தோறும்
கர்ம மலபரிபாக காலங்கண்டு தயவுடன் நறிய திருவருள்
பாலை ஊட்டுகின்ற நல்லதாய்காண்.

- வெம்பிணியும் வேதனையும் வேசறிக்கை யும்துயரும்
நம்பசியும் தீர்த்தருளும் நற்றாய்காண் - அம்புவியில் 182
- வெந்நீரில் ஆட்டிலெம் மெய்நோகும் என்றருளாம்
நன்னீரில் ஆட்டுகின்ற நற்றாய்காண் - எந்நீரின் 183
- மேலாய் நமக்கு வியனுலகில் அன்புடைய
நாலா யிரம்தாயில் நற்றாய்காண் - ஏலாது 184
- வாடியழு தாலெம் வருத்தம் தரியாது
நாடினடுத் தணைக்கும் நற்றாய்காண் - நீடுலகில் 185

182. (அவனே) நமது சனன மரண நோய்களையும், அவற்றாற் பலவாறு விளைகின்ற வேதனைகளையும் அவற்றால் நேரிடுகின்ற தளர்வுகளையும், துன்பங்களையும், இவற்றைப் பரிகரிக்கும் நிமித்தம் துணையாக விரும்புகின்ற பொருள்களை யடைவதன்கண் உண்டாகும் ஆசைகளையும் நீக்கி நமக்கருளுகின்ற நல்ல தாய்காண்.

183. (அவனே) இவ்வுலகின்கண் தாம் பெற்றெடுத்த மக்களை வளர்க்குங்காலைக் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்விக்கின் சீதளத்தாற் சுர முதலிய நோய் காணுமென்றஞ்சி, வெந்நீரிலாட்டுந் தாயர் கொள்கைக்கு மாறாக, நம்மை வெந்நீரிலாட்டினால் உடம்பு நோகு மென்று தயவோடு மலமாசு கழியும்படி திருவருளாகிய தண்புனலிலாட்டி வளர்க்கின்ற நல்ல தாய்காண்.

184. (அவனே) எத்தன்மையாலுஞ் சிறந்தோனாயிவ்வுலகில் நம்மிடத்துத் தயவு பாராட்டுகின்ற நாலாயிரந்தாயர் ஒருநக் கொண்டாற்போல நமக்குற்ற நல்ல தாய் காண்.

185. (அவனே) பசியாலழுகின்ற சிசுவைப்போலப் பிறவித்துயராலும், இலம்பாட்டாலும் வேண்டப் பட்டதொரு பொருள் அடையாமையாலும், இவை போன்ற கவலைகளாலுஞ் சகிப்பின்றி யாம் அகமும் முகமும்

- தான்பாடக் கேட்டுத் தமிழேன் களிக்குமுன்னம்
நான்பாடக் கேட்டுவக்கும் நற்றாய்காண் 186

30 அம்மான் காண்

- வான்பாடும்

- ஞானமணம் செய்யருளாம் நங்கைதனைத் தந்துநமக்
கானமணம் செய்விக்கும் அம்மான்காண் - தேனிணொடும் 187
- இன்பால் அமுதாதி ஏக்கமுற இன்னருள்கொண்
டன்பால் விருந்தளிக்கும் அம்மான்காண் 188

வாட்டமடைந்து அழுவோமாயின், எம் வருத்தங் கண்டு தரியாது, எம்மைத் தேடிக் கைகளார எடுத்து மார்பில் அணைக்கின்ற நல்ல தாய் காண்.

186. (அவனே) தனது திருவாய் மலர்ந்து பாட யான்கேட்டு மகிழ்வதன்முன் மைந்தர் மழலைச் சொற்கேட்டு மகிழுந் தாய்போல, யான் செந்தமிழ் மொழியிற் பாடித் துதிக்க என்பாடல் கேட்டு மகிழ்ந்தருளும் நல்லதாய் காண்.

187. (அவனே) வானுலகத்தோர் புகழ்ந்து பாடும் பரஞானப் புணர்ப்பினைச் செய்யுந் திருவருட்சத்தியைப் பதிவித்து நமக்கினிதாகிய அருண்மணஞ் செய்விக்கும் அம்மான்காண்.

188. (அவனே) தேனும், பாலும், அமிர்தமும், முக்கனியுங், கற்கண்டும், சீனிச்சருக்கரையும், யாம் நிகராகமாட்டோம் என்றேங்கும்படி மதுரிக்கின்ற (இனிக்கின்ற) இனிய அருளைக் கொண்டு பேரன்பால் நம்மை அருண்மணக்கோலங் கண்டபின்னர் விருந்து செய்து மகிழ்விக்கும் நமது அம்மான்காண்.

31 துணைவன் காண்

- வன்பாவ

ஆழ்கடல்வீழ்ந் துள்ளம் அழுந்தும் நமையெடுத்துச்
 சூழ்கரையில் ஏற்றும் துணைவன்காண் - வீழ்குணத்தால் 189
 இன்பம் எனைத்தும் இதுவென் றிறியாநம்
 துன்பம் துடைக்கும் துணைவன்காண் - வன்பவமாம் 190
 தீநெறியிற் சென்று தியங்குகின்ற நந்தமக்குத்
 தூநெறியைக் காட்டும் துணைவர்காண் 191

32 சுற்றம்காண்

- மாநிலத்தில்

இன்றுதொட்ட தன்றி யியற்கையாய் நந்தமக்குத்
 தொன்றுதொட்டு வந்தவருட் சுற்றங்காண் 192

189. (அவனே) வலிய ஆழமுடைய பாவக்கடலுள்,
 மூழ்கி, உள்ளமானது வருந்தப்பெற்ற நம்மைக்
 கைகளாலெடுத்துச் சூழ்ந்த முத்தியாகிய கரையிலேற்ற
 வல்ல துணைவன் காண்.

190. (அவனே) பெற்ற பதார்த்தங்களைச் சிறிதாக்கிப்
 பெறாதவற்றில் இச்சையைப் படைக்கின்ற ஆசையால்,
 துக்கமயமாகிய சிற்றின்ப சுகத்தையே சுகமென்று கருதி,
 பேரின்ப சுகம் இன்ன தன்மையுள்ளது என்று தினையளவுந்
 தெரியாத நம்முடைய துன்பங்களைப் போக்கியருளுந்
 துணைவன் காண்.

191. (அவனே) கொடிய பாவங்களை மென்மேலும்
 விளைவிக்குந் தீய மார்க்கங்களில் நடந்து, நீங்குமாறு
 தெரியாமல் உள்ளகப்பட்டு மயங்கித் தியங்குகின்ற நமக்குச்
 சுத்த சன்மார்க்க நெறியைக் காட்டியருளுந் துணைவன் காண்.

192. (அவனே) இப்பெரிய உலகில் இன்று வந்த
 செயற்கை உறவென்பதின்றி இயற்கை உறவாகி நமக்கு

33 நேசன் காண்

- தொன்றுதொட்டே

ஆயுமுடற் கன்புடைத்தாம் ஆருயிரிற் றான்சிறந்த
 நேயம்வைத்த நம்முடைய நேசன்காண் - பேயரென 193
 வாங்காது நாமே மறந்தாலும் நம்மைவிட்டு
 நீங்காத நம்முடைய நேசன்காண் - தீங்காக 194
 ஈட்டுகின்ற ஆபத்தில் இந்தா எனஅருளை
 நீட்டுகின்ற நம்முடைய நேசன்காண் - கூட்டுலகில் 195

புல்லென்ற மாயையிடைப் போந்தோறும் நம்மையிங்கு
 நில்லென் றிருத்துகின்ற நேசன்காண் - சில்லென்றென் 196

அளவிறந்த அனாதிகாலமாக நாம் புகுந்த உயர்திணை
 அஃறிணை யோனிபேதங்களில் நம்மோடு புகுந்தும்,
 அவற்றினின்று நீங்குங் காலங்களில் நீங்கியும், நம்மை
 விட்டுப் பிரிவின்றி நம்மோடு வாழ்ந்தருளும் அருட்
 சுற்றங்காண்.

193. (அவனே) பிறக்கத் தொடங்கிய அனாதிகாலம்
 முதலாகப் பெற்ற வுடம்பைத் தான் என்றே கருதி
 அபிமானிக்கும் உயிரினுஞ் சிறந்து நேயம் பாராட்டும்
 நம்முடைய நேசன்காண்.

194. (அவனே) நாம் அவன் திருவுருவை உள்ளத்தில்
 வைத்துத் தியானிக்காது பேய்க்கோட்பட்டவர்போலச்
 சுவாதீனமதியிழந்து மறந்தாலும் நம்மைத் தினைப்போதும்
 விட்டுப் பிரியாத நம்முடைய நேசன்காண்.

195. (அவனே) நமக்குத் தீமையை விளைவிக்கும் ஆபத்து
 நேரிடும் வேளையில் இந்தா வென்று கைநீட்டிக் கருணைநிதி
 வழங்குகின்ற நம்முடைய நேசன்காண்.

196. (அவனே) நாமரூபப் பிரபஞ்சத்தில் புன்மையுடைய
 மாயையின் மயக்கத்தின் மூழ்கி மோகநெறியிற் செல்லுந்
 தோறும் நம்மை 'இங்குநில்' என்று நிறுத்தி அருள்நெறி
 யிலிருத்துகின்ற நேசன்காண்.

- உட்பூவும் தன்னைமறந் துண்டாலும் மற்றதற்கு
நீட்டூரம் செய்யாத நேசன்காண் - நட்பூந்து 197
- வஞ்சமது நாமெண்ணி வாழ்ந்தாலும் தான்சிறிதும்
நெஞ்சிலது வையாத நேசன்காண் - எஞ்சலிலாப் 198
- பார்நின்ற நாம்கிடையாப் பண்டமெது வேண்டிடினும்
நோநின் றளித்துவரு நேசன்காண் - ஆர்வமுடன் 199
- ஆர்ந்தநமக் கிவ்விடத்தும் அவ்விடத்தும் எவ்விடத்தும்
நோந்தஉயிர் போற்கிடைத்த நேசன்காண் 200

34 கோமான் காண்

- சேர்ந்துமிகத்

தாபஞ்செய் குற்றம் தரினும் பொறுப்பதன்றிக்
கோபஞ் செயாநமது கோமான்காண் - பாபமற 201

197. (அவனே) சில்லெனக் குளிரும் அருளமுதை
உள்ளத்தின்கண் சொரிகின்ற கருணைநிதிபோன்ற தன்னை
மறந்து நாம் உண்டாலும், அதற்காக மனத்தாபம் அடையாத
நேசன்காண்.

198. (அவனே) சினேகதித்துச் சென்று நாம் வஞ்சனையை
எண்ணி வாழ்ந்தாலும் ஒரு சிறிதுந் தான் தன் திருவுளத்தில்
அடைத்து வையாத நேசன்காண்.

199. (அவனே) குறைவில்லாப் பிரபஞ்சத்தில் வாழ்கின்ற
நாம் ஈண்டு பெறுதற்கரிய பொருள் யாதுவேண்டுகினும்
நமக்கு முன்னின்று வழங்குகின்ற நேசன்காண்.

200. (அவனே) அன்பொடு பொருந்தும் நமக்கு
இம்மண்ணுலகிலும் அவ்விண்ணுலகிலும், மற்றெவ்
வுலகிலும் உடலுடன் ஒற்றுமையுற்ற உயிர்போற் கிடைத்த
நேசன்காண்.

201. (அவனே) அக்கினிபோலத் தபிக்கத் தக்க
குற்றங்களை நாம் சிற்றினத்தொடு கூடிநின்று பலகாற்
செய்யினும் பொறுத்தருளிக் கோபஞ்செய்யா நமது
வேந்தன்காண்.

- விள்ளுமிறை நாமன்பு மேவலன்றி வேற்றரசர்
கொள்ளுமிறை வாங்காநம் கோமான்காண் - உள்ளமுற 202
- உண்டளிக்கும் ஊனுடைபூண் ஊரா திகள்தானே
கொண்டுநமக் கிங்களிக்கும் கோமான்காண் 203

35 செல்வம் காண்

- மண்டலத்தில்

- ஒன்றாலும் நீங்கா துகங்கள் பலபலவாய்ச்
சென்றாலும் செல்லாநம் செல்வம்காண் - முன் தாவி 204
- நாடிவைக்கும் நல்லறிவோர் நாளும் தவம்புரிந்து
தேடிவைத்த நம்முடைய செல்வம்காண் 205

202. (அவனே) பாவங்கள் நிர்மூலமாக நாம் புகழ்கின்ற
கடவுள், அடிமைகளாகிய நம்மிடத்து அன்பையே
திறையாக விரும்பிக் கொள்வதன்றி வேற்றரசர் போலப்
பொற்காக முதலிய பொருள்களைத் திறை வாங்காத நமது
வேந்தன்காண்.

203. நெஞ்சார உணவுண்டு உணவையும் உடையையும்
அணியையும், பதி முதலான பொருள்களையும் நமக்கு
அளிக்கும் வேந்தன்காண்.

204. (அவனே) பூமண்டலத்தின்கண் கள்வராலும்,
பகைவராலும் கவரப்படாமலும், கடலாலும் தீயாலும்
காற்றாலும் அழிக்கப்படாமலும் குறைதலும் வளர்தலும்
மின்றி ஒருகாலத்துள்ளது மற்றொரு காலத்து இல்லதும்
ஆகாமல், உகங்கள் பலபல கழிந்தாலும் கழியாமல்
எடுக்கவெடுக்க ஒங்கி நிலைபெற்று நிற்கும் நித்திய
மாயுள்ள நமது செல்வங்காண்.

205. (அவனே) நம்மனோர் கைப்பற்றி அனுபவிக்கும்படி
அரிய பொருள்களை ஆராய்ந்து சேகரித்துவைக்கும் நல்
வினையுடையோர் தமது ஜீவதசையில் தவம்புரிந்து
தேடிவைத்த நம்முடைய செல்வங் காண்.

36 தீரவியம் காண்

- மாடிருந்து

நாமெத் தனைநாளும் நல்கிடனும் தானுலவாச்
சேமித்த வைப்பின் தீரவியம்காண் 206

37 உடையவன் காண்

- பூமிக்கண்

ஈங்குறினும் வானாதி யாங்குறினும் விட்டகலா
தோங்கருளால் நம்மை உடையவன்காண் 207

38 திருவழகு

- ஆங்கவன்தன்

கங்கைச் சடையழகும் காதன்மிகும் அச்சடைமேல்
திங்கட் கொழுந்தின் திருவழகும் - திங்கள்தன்மேல் 208

சார்ந்திலங்கும் கொன்றைமலர்த் தாரழகும் அத்தார்மேல்
ஆர்ந்திலங்கும் வண்டின் அணியழகும் - தேர்ந்தவாக்கும் 209

206. (அவனே) பக்கத்திருந்து நாம் அளவில்லாத
நெடுங்காலம் அளவில் அடியார்களுக்குக் குறையாது
கொடுத்து வழங்கினுங் கெடுதலில்லாமல் சேமித்து
வைக்கப் பெற்ற தீரவியம் காண்.

207. (அவனே) நாம் இப்பூலோகத்திருந்தாலும்
சொர்க்கலோகம் முதலிய பதவிகளிலிருந்தாலும்
நம்மைவிட்டு நீங்குதலின்றி ஒப்புயர்வற்ற தனது
கருணையால் நம்மை யுடைமைப்பொருளாகக்
கொண்டுள்ள நம் உடையவன்காண்..

208. அப்பெருமானுடைய கங்கைதரித்த சடாமகுடத்
தினழகும், விருப்பமிடும் அந்தச் சடாமகுடத்தின்மேற்
சூடியுள்ள சந்திரகண்டத்தின் (பிறையின்) சிறந்த அழகும்

209. சந்திரகண்டத்தின்மேற் சேர்ந்து விளங்குகின்ற
கொன்றைமலர்மாலையழகும், அந்த மாலையின்மேல்
மொய்த்து விளங்கும் வரிசைபெற்ற வண்டினழகும்,

நோக்கரிய நோக்கழகும் நோக்கார் நுதலழகும்
போக்கரிய நன்னுதலில் பொட்டழகும் - தேக்கு திரி 210
புண்டரத்தின் நல்லழகும் பொன்னருள்தான் தன்னெழிலைக்
கண்டவர்பால் ஊற்றுகின்ற கண்ணழகும்
- தொண்டர்கள்தம் 211

நேசித்த நெஞ்சமலர் நீடு மணமுகந்த
நாசித் திருக்குமிழின் நல்லழகும் - தேசுற்ற 212
முல்லை முகையாம் முறுவலழகும்பவள
எல்லை வளர்செவ் விதழகும் - நல்லவரைத் 213

210. அவன் பெருமைகளை நன்றாக
வுணர்ந்தவர்களாலும் தமது மனத்தினாற் பார்ப்பதற்கரிய
பார்வையினழகும், ஞானநேத்திரம் நடு விளங்கும்
நெற்றியினழகும், அழிவற்ற கண்ணுதல்மேலிட்ட
திலகத்தினழகும்

211. அந்நுதலின் (நெற்றியின்) கண் விளங்கும்
திருவெண்ணீற்றுத் திரிபுண்டரத்தின் அழகும், தன் அழகைத்
தரிசித்தவரிடத்திற் பொன்போன்ற கருணை சொரிகின்ற
சந்திர ஆதித்தராகிய மலர்க்கண்களின் அழகும்

212. தொண்டர்கள் தம்மனோருடைய சிவநேசம்
நிறைந்த உள்ளத் தாமரையின் சுகந்தத்தினை மோரும்
குணமிக்க நாசிகளாகிய சிறந்த குமிழின் இனிய அழகும்

213. வெள்ளிய தேசு (ஒளி) மிகுந்த முல்லையரும்பை
ஒத்த திருநகையின் அழகும், அத்திருநகையளவி
லமைந்துள்ள செம்பவளம் போன்ற திருஅதரத்தின்
(உதட்டின்) அழகும்,

- தேவென்ற தீம்பாலில் தேன்கலந்தாற் போலினிக்க
வாவென் றருளுமலர் வாயழகும் - பூவொன்றும் 214
- கோன்பரவும் சங்கக் குழையழகும் அன்பர்மொழித்
தேன்பரவும் வள்ளைச் செவியழகும் - நான்பரவி 215
- வேட்டவையை நின்றாங்கு விண்ணப்பம் செய்யவது
கேட்டருளும் வார்செவியின் கேழழகும் - நாட்டிலுயர் 216
- சைவம் முதலாய்த் தழைக்க அருள்சுரக்கும்
தெய்வ முகத்தின் திருவழகும் - தெய்வமுகத் 217
- துள்ளம் குளிர உயிர்குளிர மெய்குளிரக்
கொள்ளும்கருணைக் குறிப்பழகும் - உள்ளறிவின் 218

214. நற்குண நற்செயலுள்ள அன்பர்களை மதுரமுள்ள
பாலொடு தேன் கலந்தது போலினிக்குங் கனிமொழி
யீதென்றுரைக்க நம்பால் வருக வென்றுரைத்தருளும் மலர்
போலும் செவ்வாயினழகும்

215. செந்தாமரை மலர்மேல் வசிக்கும் பிரமதேவன்
புகழ்ந்திடும் சங்கினாற் செய்யப் பெற்றணிந்துள்ள
காதணியாகிய குண்டலத்தினழகும் மெய்யன்பர் துதிக்கின்ற
தேன்போலினிக்கும் மொழிகள் புகுகின்ற வள்ளைக் கொடி
நிகர்த்த திருச்செவியின் அழகும்,

216. அடியேன் தோத்திரம் புரிந்து திரு முன்பு நின்று,
வேண்டும் குறைகளை முறையிட, எனது விண்ணப்பத்தைக்
கேட்டருளும் நீண்ட திருச்செவியின் ஒளியழகும்

217. பூமியின்கணுள்ள பல சமயநெறிகளினும் உயர்ந்த
சைவசமயநெறி முதன்மையுடையதாய் எவ்விடத்துந்
தழைத்தோங்கக் கருணை சுரக்கின்ற தெய்வத்தாமரை
மலர்ந்தன்ன முகமண்டலத்தின் திருஅழகும்

218. கண்டோர் மனம் குளிரவும் உயிர் குளிரவும் உடல்
குளிரவும் தெய்வத்திருமுகம் கொண்ட அருள் குறிப்பினழகும்,

- எள்ளாத மேன்மையுல கெல்லாம் தழைப்பவொளிர்
தெள்ளார் அமுதச் சிரிப்பழகும் - உள்ளோங்கும் 219
- சீல அருளின் திறத்துக் கிலச்சினையாம்
நீல மணிமிடற்றின் நீடழகும் - மாலகற்றி 220
- வாழ்ந்தொளிரும் அன்பர் மனம்போலும் வெண்ணீறு
சூழ்ந்தொளிகொண் டோங்குதிருத் தோளழகும்
- தாழ்ந்திலவாய்த் 221
- தானோங்கும் அண்டமெலாம் சத்தமுறக் கூவுமொரு
மானோங்கும் செங்கை மலரழகும் - ஊனோங்கும் 222
- ஆணவத்தின் கூற்றை அழிக்க ஒளிர்மழுவைக்
காணவைத்த செங்கமலக் கையழகும் - நாணமுற்றே 223

219. உள்ளத்துணர்வினால் இகழப்படாத மேன்மை
யுலகமெங்குந் தழைய விளங்குகின்ற நிறைந்த தெள்
அமுதமன்ன சிரிப்பின் அழகும்

220. திருவுள்ளத்தின் மேன்மேலும் பெருகுகின்ற
ஒழுக்கமுள்ள கருணையின் மாட்சிமையைக் காட்ட
அமைந்த அடையாளமாகிய திருநீலகண்டத்தின்
(கழுத்து)பேரழகும்,

221. பிரபஞ்ச மயக்கத்தை நீக்கி, மெய்ந்நெறியில் நின்று
வாழ்ந்து விளங்கும் மெய்யடியார் பரிசுத்த மனம்போன்ற
புனிதத் திருவெண்ணீறு பூசப்பட்டு, இயற்கைச்
செவ்வொளியினோடு செயற்கை நிலவொளியைக் கொண்டு,
பொன்மலைபோல நிமிர்ந்துள்ள திருத்தோள்களினழகும்

222. கீழ்மையில்லாது மேன்மைபெற்ற அண்டங்
களெல்லாம் ஒலி வியாபிக்கக் கூவுகின்ற ஒரு மான்கன்று
தங்கப்பெற்ற செந்தாமரைத் திருக்கைமலரினழகும்

223. ஆன்மாக்கட்குச் சரீரங்கள் தோன்றுதற்குக்
காரணமாகிய ஆணவ மலத்தின் பங்கை யழிக்கும்

- ஏங்கும் பரிசுடைய எம்போல்வார் அச்சமெலாம்
வாங்கும் அபய மலரழகும் - தீங்கடையாச் 224
- சீர்வரவும் எல்லாச் சிறப்பும் பெறவுமருள்
சார்வரத வொண்கைத் தலத்தழகும் - பேரரவப் 225
- பூணிலங்க வெண்பொற் பொடியிலங்க என்பணித்தார்
மாணிலங்க மேவுதிரு மார்பழகும் - சேணிலத்தார் 226
- மேலுடுத்த ஆடையெலாம் வெஃக வியாக்கிரமத்
தோலுடுத்த ஒண்மருங்கில் துன்னழகும் - பாலடுத்த 227

பொருட்டாக ஒளிர்கின்ற மழுவை உலகமெல்லாங்
காணும்படி தரித்த செங்கமலம்போன்ற திருக்கையின்
அழகும்,

224. நற்குண நற்செயல்களில்லாமையால், அவை
யுடைய நல்லவரைக்கண்டு வெட்கமடைந்து ஏங்குந்
தன்மையுடைய எம்மையொத்தவர்கள் அடையும்
பயங்களையெல்லாந் தீர்க்க அமைத்த அபயத் திருக்கை
மலரினழகும்

225. தீமை கலவாத சிறப்பு வரவும், எல்லாச் சிறப்புக்
களையும் அடையும்படி அன்பருக்கு வழங்குங் கருணை
பொருந்திய ஒள்ளிய வரதத் திருக்கைமலரினழகும்

226. பெரிய பாம்பாபரணம் விளங்கவும், அழகிய
திருவெண்ணீறு விளங்கவும், அழகிய என்புமாலையின்
பெருமை விளங்கவும் பொருந்திய மார்பின் திருவழகும்

227. தேவர்கள் தம்மேனியிலுடுக்கின்ற பீதாம்பரம்
முதலாகிய ஆடைகள் யாவும் ஆசைப்படத் திருமருங்கில்
உடுக்கப்பெற்ற புலித்தோலுடையின் நிரம்பிய அழகும்,

- கேழ்க்கோல மேவுதிருக் கீளழகும் அக்கீளின்
கீழ்க்கோ வணத்தின் கிளரழகும் - கீட்கோலம் 228
- ஒட்டிநின்ற மெய்யன்பர் உள்ள மெலாஞ்சேர்த்துக்
கட்டிநின்ற வீரக் கழலழகும் - எட்டிரண்டும் 229
- சித்திக்கும் யோகியர்தம் சிந்தைதனில் தேன்போன்று
தித்திக்கும் சேவடியின் சீரழகும் - சத்தித்து 230
- மல்வைத்த மாமறையும் மாலயனும் காண்பரிய
செல்வத் திருவடியின் சீரழகும் - சொல்வைத்த 231

228. பரிசுத்தமடைந்துள்ள ஒளியினழகு பொருந்திய
திருக்கீளழகும் (கோவணம் கட்டும் சுற்றுத் துணி)
அந்தக்கீளின் கீழாகப் புனைந்த சிறந்த கோவணத்தின்
அழகும்,

229. கீழ் அங்கத்தில் அழகு பொருந்தி நிற்பதாய்
மெய்யடியவர் இருதயமெல்லாஞ் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டு
விளங்கும் வீரக்கழலின் அழகும்

230. எட்டும் இரண்டும் ஒருருவாக அமைந்த
சிவலிங்கத்தின்கண் சிவசாஷாத்தாரஞ் (தரிசனம் தோற்றம்)
சித்திக்கப் பெற்ற யோகியருடைய சித்தத்திலே செந்தேன்
போலினிக்கின்ற சேவடித் தாமரை மலரின் சீர்பொருந்திய
அழகும்

231. சொல்வளமும், பொருள் வளமும், மிகுந்த
வேதங்களும், திருமாலும் பிரமனும் பன்னெடுங்காலந்
தேடியுங் காண்பதற்கரிதென நீண்டு நீண்டு வளர்ந்த
சித்திமுத்திச் செல்வங்களையுடைய திருவடியின்
சீர்பொருந்திய அழகும்,

வினா - 2156
2 மணி 58

செம்மை மணிமலையைச் சேர்ந்த மரகதம்போல்
அம்மையொரு பால்வாழ்ந்தருளழகும் - அம்மமிகச் 232
சீர்த்திநிகழ் செம்பவளச் செம்மே னியினழகும்
பார்த்திருந்தால் நம்முட் பசிபோங்காண் 233

34 தீமை ஏலாம் ஓடிடும்

- தீர்த்தருளம்

கொண்டிருந்தான் பொன்மேனிக் கோலமதை நாம்தினமுங்
கண்டிருந்தால் அல்லலெல்லாம் கட்டறுங்காண்
- தொண்டடைந்து 234

பாட்டால் அவன்புகழைப் பாடுகின்றோர் பக்கநின்று
கேட்டால் வினைகள்விடை கேட்கும்மாண் - நீட்டாமல் 235

232. கீர்த்தியமைந்த செந்நிறமுடைய மாணிக்க
மலையினைக் கூடிய பசிய நிறமுள்ள மரகத மலைபோல ஸ்ரீ
உமாதேவியார் ஒப்பற்ற வாம (இடப்) பாகத்தில்
வாழ்ந்தருளா நிற்கும் அழகும்

233. கண்டவர்க்கு மையல் அதிகரிக்கச் செய்யும்
கீர்த்திவிளங்குஞ் செம்பவளம்போலுஞ் சிவந்த
திருமேனியினழகும் பார்த்திருக்கப்பெற்றால் நம்முள்
மென்மேலும் எழுகின்ற பசி நீங்குங்காண்.

234. இதுமட்டோ! பரிசுத்த ஆன்மாக்களின் உள்ளத்தைக்
கோயிலாகக் கொண்டிருந்த எம்பெருமானுடைய
திருமேனியினழகை நாம் தினந்தோறுந் தரிசித்தபடி
இருக்கப் பெற்றால் நம்மைவிட்டு நீங்காதனவாகிய எல்லாச்
சனன மரணங்களின் திண்மை நீங்குங்காண்.

235. இதுமட்டோ! அவன் உவக்குங் கைத் தொண்டு
சொற்றொண்டுகள் செய்து பாவினங்களால் அவனது
மெய்ப்புகழைப் பாடுகின்றோர் பக்கத்திருந்து நாம்
சிரவணஞ் செய்யப் (கேட்கப்) பெற்றால் நம்முடைய
தீவினைகள் ஒழியும் காண்.

59

ஒன்னார் புரம்பொடித்த உத்தமனே என்றொருகால்
சொன்னா லுலகத் துயரறுங்காண் - எந்நாளும் 236

பன்னுமுள்ளத் துள்ளாம் பரசிவமே என்றொருகால்
உன்னுமுன்னம் தீமைபெலாம் ஓடிடுங்காண் 237

60 ஒன்றும் போதாதோ? ஓக சநீஸ்

- அன்னவன்றன்

ஆட்டியல்காற் பூமாட் டடையென்றால் அந்தோமுன்
நீட்டியகால் பின்வாங்கி நிற்கின்றாய் - ஊட்டுமவன் 238

236. இதுமட்டோ! பகைவராகிய முப்புரங்களையும்
சிறுநகைத்தீயால் எரித்து நீறாக்கிய புண்ணிய
சொருபாவென்று ஒருதரம் சொல்லப்பெற்றால் நம்மை
வருத்துகின்ற மாயப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கைத் துயரங்கள்
விட்டொழியுங்காண்.

237. இதுமட்டோ! எப்போதும் அவன் புகழையே
சொல்லாநிற்கும் அன்புடைய உள்ளத்தின் உட்பொருளாகிய
பரமசிவமேயென வொருதரந் தியானிக்கு முன்பே
நம்மைவிட்டகலாது பற்றிநின்ற பாதகங்களெல்லாம்
தரித்து நில்லாமல் ஓடுங்காண்.

238. அத்தகைய பெருமான் ஞானநடம் புரியுந்
திருவடித்தாமரை மலரின் மருங்கு நீ அடைவாயென்று நான்
கூறினால், அங்ஙனம் செய்வேன் எனச் சம்மதித்து,
அவன்பாற் செல்ல முன்வைத்து நீட்டிய காலைப் பெயர்த்து
வைத்து நடவாமற் பின்னாகப் பெயர்த்து வைத்து, அந்தோ!
வாளாநிற்கின்றனை. (நெஞ்சே! இஃது என்கொல்)

மாற்கடவு ளாமோர் மகவலறக் கண்டுதிருப்
 பாற்கடலை யீந்தவருட் பான்மைதனை - நூற்கடலின் 239
 மத்தியில்நீ கேட்டும் வணங்குகிலாய் அன்படையப்
 புத்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முத்திநெறி 240
 மாணா அரக்கன் மலைக்கீழ் இருந்தேத்த
 வாணாள் வழங்கியதோர் வண்மைதனை - நாணாளும் 241
 நண்ணி உரைத்தும் நயந்திலைநீ அன்புகொள்ப
 புண்ணியருக் கீதொன்றும் போதாதோ - புண்ணியராம் 242

239, 240. எல்லா உயிர்கட்கும் உணவளித்துக் காக்குங்
 காவற் கடவுளாகிய திருநெடுமாலும், வியாக்கிரபாத
 முனிவருக்குப் புத்திரராகிய உபமன்னியரும் பிரார்த்தித்து
 நிற்கக்கண்டு, அவ்விருவருக்கும் முறையே திருப்பள்ளித்
 தானம் (உறங்கும் இடமாகவும்) மிகவும் பசியைத்தணிக்கும்
 இன்னமுதாகவும் வழங்கிய அருட்பண்பைப் பல
 கடல்போற் பரந்து வேதாகம புராண இதிகாசங்களின்
 மத்தியில் முழங்கக் கேட்டும் அவனைப் பத்தியொடும்
 புத்தியொடும் பணிகின்றாயில்லை. எம்பெருமான்
 திருவடியில் அன்பைப் பெறுதற்குப் புத்தியுள்ளோர்க்கு
 அவன் அருள்வண்மையை யுணர்த்துவதாகிய இச்செயல்
 ஒன்றும் போதாதோ?

241, 242. மோட்சநெறியின்கண் மாட்சிமைஉறாத
 இலங்கையர் கோனாகிய இராவணன் தன்பதிக்குப்
 பெயர்த்துக் கொண்டு செல்லவெண்ணித் திருக்கைலாய
 மலையினைப் பேர்க்க, அக்காலை எம்பெருமான் திருத்தாள்
 பெருவிரலால் ஊன்றத் தனது இருபது தோளும்
 நெறியப்பெற்று, மலையின்கீழ்கப்பட்டு வருந்தி, வாஃச
 முனிவர் கருணையால் அவன் செவியிற் படும்படி
 "சாமகீதப்பிரியாய்" என்று துதிசெய்துகொண்டு

சுந்தரார்க்குக் கச்சூரில் தோழமையைத் தான்தெரிக்க
 வந்திரப்புச் சோறளித்த வண்மைதனை - முந்தகத்தில் 243
 பேதமறக் கேட்டும் பிறழ்ந்தனையே அன்படையப்
 போதமுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - போதவும்நெய் 244
 அங்கோர் எலிதான் அருந்தவகல் தூண்டவதைச்
 செங்கோலன் ஆக்கியவச் சீர்த்திதனை - இங்கோதச் 245
 சந்ததம்நீ கேட்டுமவன் தாள்நினையாய் அன்படையப்
 புந்தியுளோர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - முந்தவரும் 246

கிரிப்பிரதக்ஷிணம் செய்தஅமயம் செப்புதல்கேட்டுச்
 சாமவேதத்தை யாழிற்பாடித்துதிக்க, அவ்அரக்கர்
 கோமானுக்கும் பகைவரை வெல்லும் வாள்படையும்,
 மூன்றரைக்கோடி நாளும் வழங்கிய வண்மையை
 நாடோறும் உன் பக்கத்திருந்து உபதேசித்து வந்தும் நீ
 விரும்பி யேற்றுக் கொள்கின்றனை அல்லை; புண்ணிய
 புருடர்கள் சிவபக்தி யடைவதற்கு இந்நெறி யொன்றும்
 போதாதோ?

243, 244. புண்ணியராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத்
 தாம் தோழராக நின்ற உரிமையை உலகத்தாருக்கறிவிக்கத்
 திருக்கச்சூரில் வேதியராகத் தோன்றித் தமது
 வன்றொண்டர்க்குப் பசிக்களைப்பு அகற்றப் பிச்சையமுது
 மனைதொறுஞ் சென்று ஏற்றுக் கொண்டுவந்தளித்து.
 உண்பித்த வண்மையை நீ என்னுடன் அபேதியாக நின்று
 கேட்டும் என்மொழிவழி நில்லாமற் பிறழ்ந்து (மாறி)
 நின்றனை. அறிவுடையோர்க்குச் சிவபக்தி யடைவதற்கு
 யான் கூறும் இதோபதேசம் (அறவுரை) ஒன்றுமே போதாதோ?

245, 246. எம்பெருமான் திருச்சந்நிதியில் எரிந்த விளக்குத்
 தகழியில் (அகலில்) நெய்யருந்திய எலியின் மூக்குத்
 தூண்டுதலால் திரி தூண்டப்பெற்று ஒளியதிகரிக்க
 எரிந்தமைக்காக மகிழ்ந்து, தன் பெருங்கருணையால் உலகம்

நற்றுணையென் நேத்துமந்த நாவரசர்க் கன்றுகடற்
கற்றுணையோர் தெப்பமெனக் காட்டியதை - இற்றெனநீ 247
மாவுலகில் கேட்டும் வணங்குகிலாய் அன்படையப்
பூவுலகர்க் கீதொன்றும் போதாதோ - தாவுநுதல் 248
கண்சுமந்தான் அன்பன் கலங்கா வகைவைவை
மண்சுமந்தான் என்றுரைக்கும் வாய்மைதனைப்
- பண்புடையோர் 249

எல்லாந் தன்னாணை செல்லச் செங்கோல் செலுத்திய
மாபலிச் சக்கரவர்த்தியாக்கிய சீர்த்தியை இங்கு உனக்குப்
பலகால் எடுத்துக்கூற எப்போதுங் அறிவுடையவர்க்கு
இவ்வரலாறு ஒன்றே போதாதோ?

247, 248. அனாதிகாலந் தொட்டு நம்முடன்
முன்னின்றருளும் “நற்றுணையாவது நமச்சிவாயம்” என்று
துதித்து நின்ற திருநாவுக்கரையருக்கு, அவர் காலத்திருந்த
சமணர்கள் அவரைக் கல்லொடு சேர்த்துப் பிணைத்துக்
கடலில் எறிந்தாராக, அக்கற்றுணையே ஓர் தெப்பமெனக்
கொண்டு கடலைக் கடந்து கரையேறக் கருணை செய்த நம்
சிவபிரான் அருள்திறம் இத்தன்மையதென்று இப்பெரிய
உலகிடை நீ சொல்லக் கேட்டிருந்தும், அவன் திருவடியைப்
பணிகின்றிலை; பூலோகத்தார்க்குச் சிவபத்தியடைய
இவ்வுண்மைச் சிவானுக்கிரகம் ஒன்றும் போதாதோ?

249, 250. திருநுதலிற் கண்சுமந்த சிவபெருமான்
தம்முடைய மெய்யன்பராகிய மாணிக்கவாசகர்,
பாண்டியனாற் பரிபவமுற்றுக் (அவமானப்பட்டு)
சித்தங்கலங்காமல் மதுரை மாநகர்மேல் வையைநதி
பெருகிவரப் பணித்தருளி, பிட்டுவாணிச்சியாகிய
வந்திக்குக் கூலியாளாகி, அவள்கொடுத்த பிட்டுண்டு, மண்
சுமந்தருளினார் என்றுரைக்கும் உண்மையைக் குணவாளர்
பெருமையுறச் சொல்வது கேட்டும் அன்பு பூண்டு

மாணவுரைப் பக்கேட்டும் வாய்ந்தேத்தாய் மெய்யன்பு
பூணவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - நீளரகத் 250
தீங்குறுமா பாதகத்தைத் தீர்த்தோர் மறையவனைப்
பாங்கடையச் செய்தஅருட் பண்பதனை - ஈங்குலகர் 251
துங்கம் உறஉரைத்துஞ் சூழ்கின் நிலையன்பு
பொங்கவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - தங்கியஇப் 252
பாரறியாத் தாயாகிப் பன்றிக் குருளைகட்டு
ஊறறிய நன்முலைப்பால் ஊட்டியதைச் - சீரறிவோர் 253
சொல்லிநின்றார் கேட்டும் துதிக்கின் நிலையன்பு
புல்லன்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ - நல்லதிருப் 254

திருவடியைத் துதிக்கின்றனைஅல்லை; சத்தியபத்தி
பூண்டிருக்க வேண்டுமாயின் இவ்அற்புத விளையாடல்
ஒன்றும் போதாதோ?

251, 252. இரெளரவம் முதலாகிய நரகங்களின்
தீமைகளை உறுவிப்பதாகிய மகா பாதகத்தைச்செய்த
வேதியனை மாதீர்த்தத்திலாட்டி மாற்றிப் புனிதனாக்கி
உய்வித்த சிவபிரானது அருட்பண்பை இவ்வுலகத்தார்
இதயசுத்தி யுண்டாகும்படி புகழ்ந்துரைத்தும் நீ
ஆராய்ந்தறிகிலை; சிவபத்தியில் முதிர்வேண்டுமாயின் இவ்
அற்புதத் திருவிளையாடல் ஒன்றும் போதாதோ?

253, 254. இப்பாருலகத்தார் தமது சுட்டுணர்வாற் சுட்டி
உணர்தற்கரியதாய்ப் பன்றிபோல் வடிவுகொண்டு
தாயிழந்து சுழன்றுமெலிந்த பன்றிக்குட்டிகட்கு ஊரின்
உள்ளார் அறிய முலைப்பாலுட்டியருளிய செயலைச்
சிறந்த அறிஞர்கள் சொல்கின்றது கேட்டும் நீ
துதிக்கின்றாயல்லை; சிவநேசம் பூண்டிருக்க
வேண்டுமாயின் இவ்அற்புதத் திருவிளையாடலொன்றும்
போதாதோ?

பாத மலர்வருந்தப் பாணன் தனக்காளாய்க்
கோதில்விற் கேற்றுவிலை கூறியதை - நீதியுளோர் 255
சாற்றிநின்றார் கேட்டுமவன் தாள்நினையாய் மெய்யன்பில்
போற்றவென்றால் ஈதொன்றும் போதாதோ 256

௫) பிராணிகளின் பேரன்பு

- போற்றுகின்ற

ஆடும் கரியும் அணிலும் குரங்குமன்பு
தேடுஞ் சிலம்பியொடு சிற்றெறும்பும் - நீடுகின்ற 257
பாம்பும் சிவார்ச்சனைதான் பண்ணியதென் நால்பூசை
ஓம்புவதற் கியார்தா முவவாதார் - சோம்புறுநீ 258

255, 256. பிறவிப்பிணிக்கு நல்ல மருந்தாகிய திருவடித்தாமரைகள் வருந்த, மதுராபுரி வீதிகளில் நடந்து சென்று, பாணபத்திரனுக்கோர் அடிமையாளாகி, அவனை வீணாகானத்தில் வெற்றிகொள்ளக் கருதிப் பாண்டியன் சமூகமடைந்து, பரிசுபெற்றுத் தருக்கியிருந்த வேற்றார்ப் பாணனாகிய ஏமநாதனை வெல்லும் பொருட்டு விறகு திருமுடியில் சுமந்து, கேட்போர் கொள்ளாதபடி விலைகூறிக் கொண்டே ஏமநாதன் தங்கியிருந்த மனையையடைந்து தன்னைப் பாணன்பாற் கற்ற சீடன் என்று விளம்பி, யாழ்தடவி, இனிய கீதங்கள் பாடி, அவன் கேட்டுப் பெரு வியப்படைந்து, அஞ்சியோடச் செய்ததனை நீதிமான்கள் சாற்றுவதுகேட்டும் அச்சிவபிரான் திருவடிகளை நினைகின்றிலை; மெய்ப்பத்தியுடன் சிவனை வழிபட வேண்டுமாயின் இத்திருவிளையாடலைச் சிந்திப்பது ஒன்றும் போதாதோ?

257, 258. துதிக்கப்பெற்ற ஆடும், யானையும், அணிலும், குரங்கும், அன்புநெறியைத் தேடிய சிற்றெறும்பும், நீண்டபாம்பும் சிவார்ச்சனை செய்தனவென்றால், சிவபூசை செய்தற்கு எவர் விரும்பாதவர்?

வன்பென்ப தெல்லாம் மறுத்தவன்தாள் பூசிக்கும்
அன்பென்பதி யாதோ அறியாயே - அன்புடனே 259
செஞ்சடைகொள் நம்பெருமான் சீர்கேட் டிரையருந்தா
தஞ்சடக்கி யோகம் அமர்ந்துலகின் - வஞ்சமற 260
நாரையே முத்தியின்பம் நாடியதென் நால்மற்றை
யாரையே நாடாதார் என்றுரைப்பேன் 261

௫2 என்சொல் கேளாய்

- ஈரமிலாய்

நீயோ சிறிதும் நினைந்திலை அவ் விற்பமென்னை
யேயோநின் தன்மை இருந்தவிதம் - ஓயாத 262

259. சோம்பர் அடைந்துள்ள நீ நின் வன்மைத்தன்மை முழுதும் அறுத்து, நம் பரமேசன் திருவடியைப் பூசிக்கும் அன்பு என்பது யாதோ அதை யறியமாட்டாய்.

260, 261. சிவந்த சடைமுடிகொண்ட நம்பெருமான் அருட்புகழைக் கேட்டுச் சீவகாருணியமடைந்து, தனக்கு உணவென மச்சம் ஆதியைப் பிடித்து அருந்தாமல், ஐந்து உணர்வுகளையும் ஐம்புலன்களின் மேற்செல்லாவண்ணம் அடக்கி யோகநெறியிலேநின்று, பிரபஞ்ச மயக்கமறத் திருவடிக்கண் வைத்த அன்புநீங்காது நாரைப்புள் (பறவை) முத்தியின்பம் பெற்றதென்றால் யாவர் பிறரை அம்முத்திப்பேற்றை நாடாதவர் என்று கூறுவேன்.

262, 263, 264, 265. அன்பில்லாத மனமே! அத்தகைய இன்பத்தை நீயோ சிறிதும் எண்ணுகின்றிலை. நின் இயல்பு இருந்தவாறு என்னையோ! ஓயாத அன்பு உடையார் எல்லாரினும் பேரன்பு படைத்தவன் நமது பெருமான்; அன்றியும் பேரின்பமுடையான்; இவ்வுண்மையை தினந்தோறும் உனக்குக் கூறுகின்றேன். உன்னிடத்தில் அச்சிவபிரான்மேல் அன்புகொண்டமை சிறிதும் யான்

அன்புடையார் யாரினும்பேர் அன்புடையான் நம்பெருமான்
நின்புடையான் நித்தம் நிகழ்த்துகின்றேன்

- உன்புடையோர் 263

அன்பவன்மேல் கொண்ட தறியேன் புறச்சமயத்
தின்புடையா ரேனும் இணங்குவரே - அன்புடனே 264

தாவென்றால் நல்லருளிந் தாவென்பான் நம்பெருமான்
ஆஉன்பால் ஒதி அலுக்கின்றேன் - நீவன்பால் 265

நின்றாய் அலதவனை நேர்ந்துநினை யாய்பித்தர்
என்றாலும் என்சொற் கிணங்குவரே - குன்றாது 266

பித்தா எனினும் பிறப்பறுப்பான் நம்முடையான்
அத்தோ உனக்கீ தறைகின்றேன் - சற்றேனும் 267

அறியேன். என் சொல்லுக்குப் புறச்சமய நெறியாரேனும்
இணங்காநிற்பார். நம்பெருமான் அன்புடனே
அருட்செல்வம் உதவுக என்று பிரார்த்தித்தால்
இந்தாவென்று வழங்குவான். ஆ! உன்னிடம்
இவ்வுண்மையை அறிவித்து அலுக்கின்றேன்.

266 - 270. நீ உள்ளக்கடுமையொடு கூடி நின்றாய் அல்லது,
அன்பொடு கூடி அவனை நினையமாட்டாய். பித்தரே
ஆயினும் கேட்போர் என் சொல்லுக்கிணங்கி நிற்பார். அன்பு
குறையாது பித்தர் என்று நாம் அழைத்தாலும் நம் உடைய
வன்பிறப்பை அறுத்தெறிவான்; அந்தோ! நான் உனக்கு
இதனைச் சொல்லுகின்றேன். சிறிதேனும் காதில்லாச்
செவிடர்போல அதனைக்கேளாது கெடுகின்றாய்;
ஐவகைப்பட்ட வேள்வி செய்யாதவர் கூட்டத்தை
விரும்புகின்றாய்; ஞானயாகஞ் செய்யும்வேலை நேரிடுஞ்
சமயத்தில் ஒளித்திருப்பாய்; நின்தலை கொண்டுசெல்லத்
தூதர்கள் எமன் ஓலை கொண்டுவரும்போதில் நீ
எங்கொளிப்பாய்? மயக்கதையுற்ற இந்தப்பிரபஞ்சம்

கேள்வியிலார் போலதனைக் கேளாய் கெடுகின்றாய்
வேள்வியிலார் கூட்டம் விழைகின்றாய் - வேள்வியென்ற 268

வேலைவருங் காலொளித்து மேவுகின்றாய் நின்தலைக்கங்
கோலைவருங் காலிங் கொளிப்பாயே - மாலையுறும் 269

இப்பார் வெறும்பூ இதுநயவேல் என்றுனக்குச்
செப்பா முனம்விரைந்து செல்கின்றாய் - அப்பாழில் 270

செல்லாதே சைவநெறி செல்லென்றால் என்னுடனும்
சொல்லாது போய்மயக்கம் தோய்கின்றாய் - பொல்லாத 271

அஞ்ச ருந்தென் றாலமுதி னார்கின்றாய் விட்டிடென்றால்
நஞ்சருந்தென் றாற்போல் நலிகின்றாய் - வஞ்சகத்தில் 272

மணமில்லா மலர்போல்வது; இதனை விரும்பா தொழி
என்று உனக்குச் சொல்லுவதன்முன்னரே விரைந்து
போகின்றாய்.

271. அந்தப் பாழலகிற செல்லற்க, சைவசமய
சன்மார்க்க நெறியிற் செல்க என்றால் என்னோடும் உன்
போக்கினை உரையாதுபோய் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து
பொருந்துகின்றாய்;

272 - 274. உயிர்க்குப் பொல்லாங்கு விளைவிப்பன்னாகிய
ஐம்புல விடயங்களை யனுபவி என்று சொல்லின் அவற்றை
அமுதம் நிகர் என்று மதித்து அனுபவிக்கின்றனை;
அவ்விடயானுபவத்தை யொழித்திடுக வென சொல்லின்
விடத்தினை உன் என்றாற்போல வருந்துகின்றனை.
உன்னை வஞ்சிக்கும் மயக்கநெறியில் ஓடுகின்றனை;
திரும்பிவருவதின்றி உன் ஆசையின்வழி யெல்லாம் போந்து
விளையாடுகின்றனை; அவ்விடத்தே தளர்கின்றனை; நீண்ட
வுலகினைச் சூழ்ந்து வருகின்றனை; அதனைவிட்டுப்
பிறிதொரு நெறியிற் சுற்றுகின்றனை; அதனைவிட்டு
மற்றொன்றில் வீழ்கின்றனை; அதனைவிட்டு வேறொரு
நெறியில் திரும்புகின்றனை;

- ஓடுகின்றாய் மீளாமல் உன்னிச்சை யின்வழியே
ஆடுகின்றாய் மற்றங் கயர்கின்றாய் - நீடுலகைச் 273
- சூழ்கின்றாய் வேறொன்றில் சுற்றுகின்றாய் மற்றொன்றில்
வீழ்கின்றாய் மேலொன்றில் மீள்கின்றாய் - தாழ்வொன்றே 274
- ஈகின்றாய் வன்னெறியில் என்னை வலதழிக்கப்
போகின்றாய் மீட்டும் புகுகின்றாய் - யோகின்றி 275
- ஒன்றைமறைக் கின்றாய் மற்றொன்றைநினைக்கின்றாயென்
நன்றைமறைக் கின்றாய் நலிகின்றாய் - வென்றிபெறும் 276
- சேவிற் பரமன்தாள் சேரென்றால் மற்றொருசார்
மேவிப் பலவாய் விரிகின்றாய் - பாவித்துக் 277
- குன்றும் உனக்கனந்தம் கோடிதெண்ட னிட்டாலும்
ஒன்றும் இரங்காய் உழல்கின்றாய் - நன்றுருகாக் 278

275. எனக்குத் தாழ்வு ஒன்றையே தருகின்றனை; அருளற்ற
மார்க்கத்தினின்று என்னை வலதழிக்கப் போகின்றனை;
மீண்டும் வேறொரு என் நெறியிற் புகுகின்றனை;

276. யோகமார்க்கத்தில் நிற்பதின்றி யொருபொருளை
மறக்கின்றனை; பிறிதொரு பொருளை நினைக்கின்றனை;
யான்செய்த நன்றியை மறந்து வருந்துகின்றனை.

277, 278. இடபவாகனம் ஊர்கின்ற பரமேச்சுரன்
திருவடிகளைச் சிந்தனை செய்யென்று கூறின்
வேறோரிடத்தினைப் பொருந்திப் பலவகை கற்ப வடிவு
(பல்வகை நினைவு) கொண்டு விரிகின்றனை; சங்கற்பங்கள்
பலபல செய்து இயல்பு குன்றிய உனக்கு நான்
அனந்தங்கோடி நமஸ்காரங்கள் செய்யினும் ஒரு சிறிதும்
இரங்காமல் உழல்கின்றனை.

- கல்லென்பேன் உன்னைக் கரணம் கலந்தறியாக்
கல்லென்றால் என்சொல் கடவாதே - புல்லநினை 279
- வல்லிரும்பென் பேன்அந்த வல்லிரும்பேல் கூடத்தில்
கொல்லன்குறிப் பைவிட்டுக் கோணாதே - அல்லலெலாம் 280
- கூட்டுகின்ற வன்மைக் குரங்கென்பேன் அக்குரங்கேல்
ஆட்டுகின்றோன் சொல்வழிவிட் டாடாதே - நீட்டுலகர் 281
- ஏசுகின்ற பேயென்பேன் எப்பேயும் அஞ்செழுத்தைப்
பேசுகின்றோர் தம்மைப் பிடியாதே - கூசுகிற்பக் 282

279, 280. யான் இத்தகைய வுன்னை மிகவும் அக்கினியில்
உருகாத கல்லென்று துணிவேன். நீ அந்தக்கரணங்களின்
கலப்பில்லாத கல்லென்று கூறின் அஃது சொல்வழியே
நிற்பதன்றிக் கடந்து செல்லாது. உன்னை
வலியிரும்பென்று சொல்லத் துணிவேன்; அந்த வலிய
இரும்பேயென்னில் அஃது உலைக்கூடத்தில் கொல்லன்
குறிப்பைவிட்டுக் கோணாமல் அவன் வைத்த விடத்தே
கிடக்கும்.

(நெஞ்சே) நீ என் சொல்லைக் கடத்தலாலும் என்
குறிப்பைவிட்டுக் கோணி நின்றலாலும் கல்லுமன்று
இரும்புமன்று.

281, 282. நெஞ்சே! உன்னை எல்லாத் துன்பங்களையுஞ்
சேர்க்கின்ற குரங்கென்று சொல்லத் துணிவேன். குரங்கோ
வென்னில் ஆட்டுகின்றோன் சொல்வழியைவிட்டு ஆடாது.
நீ அங்ஙனம் என் வழியினில் நிலலாமையால் குரங்குமன்று.
உன்னை நீண்ட வுலகத்தோர் இகழ்கின்ற பேய் என்று
பேசத்துணிவேன்; எப்படிப்பட்ட பேயும் ஸ்ரீ
பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்கின்றவர்களைப் பிடிக்கமாட்டாது.
ஆகலின் நெஞ்சே நீ பேயும் அன்று.

கண்டோரைக் கவ்வுங் கடுஞ்சுணங்கன் என்பனது
கொண்டோரைக் கண்டால் குலையாதே - அண்டார்க்கும் 283
பூவில் அடங்காப் புலியென்பேன் எப்புவியும்
மேவில் வயப்பட்டால் எதிராதே - நோவியற்றி 284
வீறுகின்ற மும்மதமால் வெற்பென்பேன் ஆங்கதுவும்
ஏறுகின்றோன் சொல்வழிவிட் டேறாதே - சீறுகின்ற 285
வென்னடைசேர் மற்றை விலங்கென்பேன் எவ்விலங்கும்
மன்னவன்சேர் நாட்டில் வழங்காதே - நின்னையினி 286
என்னென்பேன் என்மொழியை ஏற்றனையேல் மாற்றுவாந்த
பொன்னென்பேன் என்வழியில் போந்திலையே
- கொன்னுறநீ 287

283. உன்னைக் கண்டோர் கூசி விலக வாயினால் கவ்வுங்
கடிய நாய் என்று உரைக்கத் துணிவேன்; நீ நாய் என்னில்
அஃது தன்னை விரும்பிக் கொண்டவர்களைக் கண்டால்
குலைக்காது. அக்குணம் உன்னிடத்து இல்லாமையால்
நெஞ்சே! நீ நாயும் அன்று.

284. உன்னைப் பூமியில் நெருங்கிச் செல்கின்ற யார்க்கும்
அடங்கா வீரத்தன்மை படைத்த புலியென்று சொல்லத்
துணிவேன்; அப்புவியும் வில்லாளிகள் எறிகின்ற
பாணத்தினால் செளரியம் இழந்து கைவசப்பட்டால்
மீண்டும் எதிர்த்து நில்லாது. அங்ஙனம் வசப்படாமையால்
நெஞ்சே! நீ புலியும் அன்று.

285. உன்னையெனக்கு வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணும்
மும்மதமுடைய யானை என்றும் சொல்லத் துணிவேன்.
அஃது ஏறி நடத்தும் பாகன் சொல்வழியைக் கடந்தேறிச்
செல்லாது. அக்குணம் உன்னிடத்தில் இல்லாமையால்
நெஞ்சே! நீ மும்மதமுடைய யானையுமன்று.

286, 287. உன்னை வெல்லும் நடைகொண்டு சீறுகின்ற
பிறவிலங்கு என்று சொல்லத் துணிவேன்; அவ்விலங்கும்

போம்வழியும் பொய்நீ புரிவதுவும் பொய்அதனால்
ஆம்வினைவும் பொய்நின் னறிவும்பொய்
- தோம்வினைக்கும் 288

நின்னுடலும் பொய்யிங்கு நின்தவமும் பொய்நிலையா
நின்னிலையும் பொய்யன்றி நீயும்பொய் - என்னிலிவண் 289

ஏதும் உணர்ந்திலையே இம்மாய வாழ்க்கையெனும்
வாதிலிமுத் தென்னை மயக்கினையே - தீதறுநீ 290

வன்னேர் விடங்காணின் வன்பெயரின் முன்பொருகீற்
றென்னே அறியாமல் இட்டழைத்தேன். 291

பயிர்களை அழிப்பதனாற் கொல்லக்கருதி மிருக வேட்டை
யாடுகின்ற மன்னவன் செங்கோல் செய்யும் நாட்டிற்
சீவித்திராவாம் (வாழாவாம்). அங்ஙனமே என்னால்
அழிக்கப் பட்டால் என் ஆட்சிக்குரிய இவ்வங்கதேசத்தில்
நெஞ்சே! நீ சஞ்சரித்திருப்பதனால் விலங்குமன்று.
ஆதலால், உன்னை இனி என்னென்று சொல்லத்துணிவேன்.
என் இதோ பதேசங்களை அங்கீகரித்து சன்மார்க்கத்தில்
நடப்பா யென்னில் மாற்றுவாந்த பொன்னை ஒப்பாகுவாய்
என்பேன். நெஞ்சே! நீ யென்சொல்வழி நின்று
நடக்கின்றிலாய்.

288, 291. நீ பலகாலும் என் சொல்வழியில் அமைந்து
நடவாது செல்கின்ற நெறியும் பொய்; நீ செய்கின்ற
செய்கையும் பொய்; அந்தச் செய்கையால் வினையும்
பலனும் பொய்; உன்னுடைய விடயஞானமும் பொய்;
குற்றத்தை வினைக்கும் உன்னுடைய குக்கும ரூபமும்
(நுட்ப தோற்றமும்) பொய்; இவ்விடத்து நீ செய்யும்
(காமியத்) தவமும் பொய்; ஓரிடத்தும் நிலைபெற்றிராமல்
எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற உனது நிலையும் பொய்; நீயும் ஒரு
பொய்ப்பொருள் ஆகின்றாய் என்றால், இவற்றுள் ஒன்றும்
நீ உணராமல் இந்த அறித்தியப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையாகிய
வாதில் இழுத்து என்னை மயங்கச் செய்தனை. நெஞ்சே!
தீக்குணமுள்ள நீ வன்மைஉடைய நஞ்சுகாண். நஞ்சு
என்னப்பட்ட உனது பெயர்க்கு முன்னர் ஒரு கொம்பு (௭)
இட்டு நெஞ்சென்று அழைத்தேன்.

292 முதல் 703 கண்ணிகள் மூலமும் உரையும் அடுத்து
வெளிவரும்.

இராம. மாணீரூங்கன்

5, பி1, மாஞ்சு வித்தா,

திண்டுதல் முதன்மைச் சாலை,

மதுரை-625 018.

திருச்சிற்றம்பலம்

என் குரு இராமலிங்கன்

நெஞ்சறிவு றுத்தற்கு நேர்கத் தியருபம்
எஞ்சலற வேயிங் கியற்றுதற்கு - மஞ்செனவே
இன்னே யருள்பொழிவா னென்குருவி ராமலிங்கன்
றன்னே ருட்பிர காசன்.

நெஞ்சறிவு றுத்தற்கு நேர்கத் தியருபம்
எஞ்சல்அற வே இங்(கு) இயற்றுதற்கு - மஞ்சு எனவே
இன்னே அருள்பொழிவான் என்குருஇ ராமலிங்கன்
தன்னேர் அருட்பிர காசன்.

இது மகாவித்துவான் சித்தாந்த ரத்நாகரம், அரன்வாயல் -
வேங்கடசுப்புப்பிள்ளை அவர்களால் வள்ளல் பெருமான்
அருளிய திருவருட்பா நெஞ்சறிவுறுத்தல் வசனத்திற்கு முன்
எழுதப்பட்ட காப்புப் பாடலாகும்.

இவர் திரிசிரபுரம் மஹாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்
பிள்ளை அவர்கள் மாணாக்கரும் ஆவார்.

பெங்களுர் அருட்பெருஞ்சோதி சபை, பாளையங்
கோட்டை சைவ சமயாபிவிர்த்தி சபை இவைகளின்
ஸ்தாபகரும் ஆவார்.

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

நெஞ்சறிவுறுத்தல் என்பது மனதிற்கு ஆன்ம அறிவு கூறும் அறிவுரை.

நெஞ்சு என்பது ஒருபுற உறுப்பு. அது தலைமையான அகநிலையாகிய ஆன்மாவை அலைக்கழிப்பதை இதன்மூலம் உணர முடியும்.

இது திருவருட்பாவில் முதல் திருமுறையின் மூன்றாம் பகுதி.

இது இறைவனது புகழைக் கூறுவது. தனது சிறுமையை விண்ணப்பிப்பது.

இது அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலுக்கு இணையானது.

இது அகவல் வெளிவரும் வரை பலராலும் பாராயணத்திற்கு உரியதாய் இருந்தது.

ஆதலின் இதன் அருமையை நாம் உணரமுடியும்.